

KOBYLÍ DEDINA

zpravodaj Obce Kobylí č. 4/2024 cena 12 Kč vyšlo v prosinci 2024

PF
2025

*Přejeme Vám pěkné
adventní dny,
veselé Vánoce a dobrý
nadcházející rok 2025.*

KLAUNI
NA
VOLNĚ **NOZE**.CZ

OBEC KOBYLÍ ZVE DĚTI I RODIČE
NA

DĚTSKÝ

KARNEVAL

NEDĚLE 2. 2. 2025

OD 15:00 HOD.

SOKOLOVNA KOBYLÍ

UDĚLAJÍ Z KOMÁRA VELBLOUDA: JEDEN JE GENIÁLNĚ
BLBÝ A DRUHÝ BLBĚ GENIÁLNÍ. VOHÁŇKA BEDŘICH A
ALOIS VEMENO JSOU OPĚT NA SCĚNĚ...

KLAUNINAVOLNENOZE.CZ

Slovo starosty

Vážení a milí spoluobčané,

ani jsme se nenadáli a zima brzy převezme vládu nad přírodou. Podzim byl nezvykle krátký, statečné léto se nechtělo pustit otežít a sluníčko nás dlouho rozmazlovalo. Nyní už se vše chystá na dlouhé večery a chladná rána.

Ještě na začátku podzimu se podařilo dokončit rozsáhlou rekonstrukci první části ulice Osvobození a jak již bylo popsáno v minulých příspěvcích, následovat bude další etapa rekonstrukce. Bude se jednat o úsek od bývalého transformátoru, kolem muzea až po křižovatku u křížku. Součástí této rozsáhlé rekonstrukce bude oprava povrchu vozovky, vybudování chodníku po celé délce vozovky, parkovací stání u parku, vybudování nové kanalizace (a rekonstrukce části stávající) a rekonstrukce části vodovodního řadu. Zahájení prací je plánováno na přelom února a března příštího roku.

Jak jste již mnozí zaregistrovali, probíhá kompletní výměna svítidel veřejného osvětlení. Celá akce by měla

být dokončena do konce letošního roku. Všechna svítidla jsou již založena na technologii LED, což vede ke značným úsporám energie a s tím souvisejících financí.

K nadcházejícímu novému roku bych Vám rád popřál hodně zdraví, štěstí a úspěchů v osobním i pracovním životě. Ať je rok 2025 obdobím plným nových příležitostí, spokojenosti a prosperity nejen pro každého z Vás, ale i pro naši obec.

Těším se na další společnou práci v roce, který nás čeká, a na všechny projekty, které nám pomohou naši obec dále rozvíjet.

Šťastné a veselé Vánoce a do nového roku hodně sil, zdraví a osobního štěstí!

Váš starosta Pavel Kotík

Usnesení zastupitelstva Obce Kobylí č. 4/2024 ze dne 24. 9. 2024

Zastupitelstvo Obce Kobylí po projednání přijalo následující usnesení:

- **UZ/01/04/2024** zastupitelstvo obce schvaluje program jednání zastupitelstva
- **UZ/02/04/2024** zastupitelstvo obce volí ověřovatele zápisu Pavla Nováka a Vlastimila Jandu
- **UZ/03/04/2024** zastupitelstvo obce volí do návrhové komise předsedu Romana Kaszpera a členy Jiřího Možného a Jaroslava Zechmeistera
- **UZ/04/04/2024** zastupitelstvo obce schvaluje rozpočtové opatření č. 4/2024
- **UZ/05/04/2024** zastupitelstvo obce schvaluje záměr prodeje části pozemku p.č. 5485 v k.ú. Kobylí na Moravě a obci Kobylí
- **UZ/06/04/2024** zastupitelstvo obce schvaluje záměr prodeje části pozemku p.č. 4742/130 v k.ú. Kobylí na Moravě a obci Kobylí
- **UZ/07/04/2024** zastupitelstvo obce schvaluje záměr prodeje nemovitosti čp. 30 a pozemku p.č.st. 267 v k.ú. Kobylí na Moravě a obci Kobylí
- **UZ/08/04/2024** zastupitelstvo obce schvaluje přijetí pozemků p.č. 6346 a 6491 v k.ú. Kobylí na Moravě a obci Kobylí do svého vlastnictví od společnosti VALOREM-C s.r.o, Praha 6
- **UZ/09/04/2024** zastupitelstvo obce schvaluje rekonstrukci veřejného osvětlení dle výběrového řízení „Obnova soustavy veřejného osvětlení Kobylí“ za cenu 4.127.329.76Kč s DPH.
- **UZ/10/04/2024** zastupitelstvo obce schvaluje doplnění herních prvků na dětském hřišti u školky v ceně do 350.000Kč s DPH a pověřuje radu obce Kobylí výběrem dodavatele.
- **UZ/11/04/2024** zastupitelstvo obce schvaluje nákup užitkového vozu pro technické služby obce Kobylí v částce do 200.000Kč s DPH.
- **UZ/12/04/2024** zastupitelstvo obce schvaluje vypracování projektové dokumentace pro stavební povolení a provedení stavby rekonstrukce budovy obecního úřadu do maximální výše 432.000Kč s DPH a pověřuje radu obce Kobylí provedením poptávkového řízení

**UPOZORŇUJEME UŽIVATELE STÁVAJÍCÍ KABELOVÉ TELEVIZE,
ŽE JEJÍ PROVOZ BUDE UKONČEN K 31. 12. 2024**

**ZPROVOZNĚNÍ NOVÉ OPTICKÉ DATOVÉ PŘÍPOJKY ZAJISTÍ
PRACOVNÍCI SPOLEČNOSTI INTERNET4YOU**

TEL.: 533 534 200

Informace ze sběrného dvora

Vážení občané, opět tu máme čas vánoční a konec ne zrovna lehkého roku a v novém roce 2025 to nebude zrovna procházka růžovou zahradou. Proč začínám svůj příspěvek ne zrovna moc optimisticky? Všichni už jsme pocítili zdražení potravin, energií, pohonných hmot, služeb, hraček a ošacení.

Proto bych chtěla požádat občany, aby při třídění pro ně už nepoužitelných nebo nepotřebných věcí, které ale nejsou zničené, jim dali druhou šanci. To znamená, že například hračky, se kterými si děti již přestaly hrát, věnujte dětským domovům nebo na charitu, to samé se týká ošacení. Kontejnery určené pro tento účel, máme i v naší obci. Další možností je ještě funkční věci prodat na internetu (Bazoš apod.). Malý návod, jak dát věcem druhou šanci, než aby skončily na skládce. Tím šetříme obecní, ale i svoje peníze. Znovu chci občany požádat o pečlivější třídění odpadu a když vezou odpad na sběrný dvůr, aby jej roztřídili už při nakládání do auta nebo na vozík. Urychlí tím vytřídění do určených kontejnerů. A znovu opakovaná žádost o skládání kartonů a krabic, nerozložené krabice a kartony zaberou o mnohem více místa než složené. Je potřeba vyvážet plné kontejnery ne vzduch.

Chtěla bych informovat občany, že když jim doslouží popelnice a pořídí si novou, je jejich povinností nahlásit tuto skutečnost na sběrném dvoře a vyzvednout si nový QR kód také zde, a nalepit na novou popelnici. Tyto informace jsou důležité a zaznamenávají se do Vašeho odpadového účtu a také svozová firma bez nalepeného QR kódu Vám popelnici nevyveze. Ještě jedno upozornění na stále se opakující nešvar. Kontejnery na sklo jsou určeny pro tuto komoditu, ale někteří občané využívají okolí kolem nich jako skládku. Velmi často se v okolí kontejnerů nachází krabice, ošacení, velké kusy skla a odpad, který patří na sběrný dvůr. Nejen, že to nedělá pěknou vizitku naší obci, ale při odkládání odpadu mimo kontejnery se jedná o přestupek dle Zákona o odpadech. Na závěr bych chtěla všem občanům, kteří poctivě třídí, recyklují a snaží se předcházet odpadům, poděkovat.

K nadcházejícím vánočním svátkům a do nového roku 2025 bych Vám všem chtěla popřát hodně zdraví, štěstí, pohody, spokojenosti a vzájemné tolerance.

Ze sběrného dvoru Pavla Schořová

Uložiště stavební sutě

Z důvodu naplnění kapacity uložště stavební sutě pod Kobylím vrchem, se uložště do odvolání uzavírá. Stavební sutě mohou občané Kobylí bezplatně, v menším množství, odevzdat na sběrném dvoře. Větší množství, je možno odvézt na skládku společnosti Hantály a. s., dle ceníku společnosti.

Marek Komosný, vedoucí TS Kobylí

Podzim v knihovně

Besedy s dětmi ze základní školy

Během měsíce října navštívily postupně knihovnu děti z 1. stupně základní školy. Proběhly besedy, ve kterých jsme četli pohádky a pověsti, pracovali s textem, nebo se naučili vyhledávat odpovědi na otázky v encyklopediích. Ti nejmenší se s knihovnou přišli seznámit, zjistit, co všechno se v ní ukrývá a co je do příště čeká. V listopadu budeme s besedami pokračovat. Naplánované jsou setkání se žáky 2. stupně a také již tradiční předávání Slabikářů prvňáčkům. Tyto akce proběhnou až po uzavěrce zpravodaje.

Tvoření v knihovně

V říjnu proběhlo v knihovně další tvoření. V hlavní roli byly tentokrát barvy a štětce. Malovali jsem totiž na kamínky a plátěné tašky, ať už podle šablony nebo vlastní fantazie. V prosinci nás čeká ještě jedno tvoření. Budeme vyrábět svíčky a jiné vánoční dekorace. Postará se o nás paní Marie Blažková. Budeme se těšit.

Přibylo také spousta nových knih, které si můžete vybrat v on-line katalogu knihovnakobyli. webk.cz/katalog. Připomínám ještě telefonní číslo **731 514 400** a také výpůjční dobu v knihovně:

Pondělí	zavřeno	
Úterý		13 - 19
Středa	09 - 12	13 - 16
Čtvrtek		13 - 19
Pátek		12 - 15

Táňa Rosochová, knihovnice

Mateřská škola Kobylí

V letošním roce v Mateřské škole Kobylí nastaly velké změny. Na zasloužený odpočinek odešla paní učitelka Iveta Otáhalová, která kromě obětavé práce ve školce ještě dlouhá léta vedla Edukativně-stimulační skupinky pro předškoláky, aby je vzorně připravila do školy. Také paní učitelky z Rybiček Jana Skopalová a Ludmila Petrlová, které se v posledních letech moc hezky věnovaly těm nejmenším dětem, si už užívají zasloužené volno. A paní učitelka Zdeňka Kovaříková se rozhodla nakonec také odejít. Všem moc děkujeme za více než čtyřicetiletou obětavou práci pro školku a milý přístup k dětem i kolegyním. Jistě na vás budou děti i rodiče, tak jako my, dlouho vzpomínat.

Od září se proto našim dětem věnují nové paní učitelky Marta Křivková, Ivana Troubilová, Tereza Hamanová a Eva Valkovičová. Přejeme jim hodně úspěchů a stále dobrou náladu.

Tak jako měly děti letos v září, kdy nám počasí přálo a my si mohli ještě užívat čvachtání v našem brouzdališti. Nezapomněli jsme navštívit ani Kobylskou zahrádku – výstavu místních zahrádkářů, kde jsme si prohlédli různé druhy ovoce a zeleniny, hrozny, bylinky nebo sukulenty a kaktusy. Oblíbená u dětí je i ochutnávka medů nebo malé ovocné občerstvení.

Na ovoci jsme si pochutnali i ve školce, kdy jsme kromě jiného připravovali ovocné špízy, pekly jablečný koláč nebo připravovali voňavý pečený čaj. Ze zeleniny děti zase připravily dobrou zeleninovou polévku a pochutnaly si na pečené zelenině či bramborách na loupáčku.

Když zrovna nepřipravujeme něco dobrého, zavítá za námi divadlo. Například přijelo Divadélko Rolničky s Krtečkem a kamarády, kteří mu v nesnázích vždycky pomůžou. Divadlo Šikulka nám zahrálo edukativní pohádky Princezna a vyprášený kožíšek, Adélka a zoubčky, Výtaha a kouzelná bylinka.

A zrovna takovou bylinku jsme mohli vidět v lese, kam jsme i letos zavítali. Aby nám cesta rychleji utekla, pozorovali jsme všechny stopy a snažili se poznat, čí stopy to jsou. V lese jsme poslouchali ptáčky a zkoušeli je poznat po hlase. A protože jsme zvířátkům přinesli něco dobrého na zub, připravila veverka Zrzečka překvapení zase pro děti v podobě plyšového zvířátka.

Z lesa byla i další pohádka, kterou jsme ve školce zhlédli. Tentokrát se jednalo o hudební pohádku Perníková chaloupka v podání souboru Musica animae. Ale pohádky si hrajeme i my ve školce. Nejoblíbenější je ta o veliké řepě. Musíme ji hrát pořád, dokud se všichni nevystřídají ve všech rolích. S pohádkami nás ve školce navštívil i ilustrátor Adolf Dudek. Přijeli se podívat i předškoláci z MŠ Vrbičice a MŠ Bořetice. To byla ale legrace, všichni se smáli od začátku do konce. Spoustu zábavy jsme si užili také na discgolfovém hřišti při pouštění draků, které si děti samy vyrobily.

Připomněli jsme si i svátek sv. Martina. Kromě legendy a různých her, připravily paní učitelky pro děti stezku se spoustou úkolů. Za zvládnutí úkolů dostaly děti medaili a zlatý penízek. Oslava sv. Martina by se neobešla ani bez pečení voňavých svatomartinských rohlíčků.

Také nás čeká logopedická depistáž ve spolupráci se Speciálně – pedagogickým centrem v Hodoníně a beseda pro rodiče předškoláků na téma Školní zralost a připravenost do školy s paní ředitelkou PPP Hodonín Mgr. Janou Taptičovou.

A protože čas letí, už abychom se chystali na rozsvěcení vánočního stromku u mateřské školy, kde si společně i s rodiči zazpíváme. Také za námi určitě přijde sv. Mikuláš i s andělem a čertem. Těšíme se, jak si v muzeu s Tetičkami upečeme perníčky, vyrobíme ozdoby a nazdobíme s nimi stromeček. Ještě nás čeká tradiční Zpívání pod věží a ve školce vyrábění přáníček a dárečků, když pak před Vánocemi chodíme zpívat a přát kouzelné Vánoce.

Za celou školku všem přeji krásné a pohodové Vánoce!

Blanka Helešicová

Co nového v kulturní komisi?

Myslím, že nic a to je dobře. Pracujeme stále ve stejném složení a snažíme se vymýšlet nové věci, které by nějakým způsobem potěšily nás všechny. Snažíme se připravovat akce pro všechny věkové kategorie a doufáme, že se nám to daří.

Spoludotváříme věci, které v Kobyly už mají svou historii, jiné zase trošku měníme a snažíme se vymýšlet i úplně novinky. Jednou z nich byl i Den dětí. Tady vznikla myšlenka propojit a pozvat na společné odpoledne pro děti všechny organizace, které v Kobyly jsou a společně vytvořit velmi rozmanitý program pro děti. A myslíme, že se to povedlo. Jediným zklamáním bylo počasí, které nám moc nepřálo, to ale v závěru dětem vůbec nevadilo...

Počasí nás letos potrápilo i na letním kině, naopak počasí na Zarážení hory nám dopřalo tepla a sluníčka dosyta. Zarážení hory bylo velmi pestré svým programem a vaše návštěvnost byla hojná, což nás těší. Absolutní pecka je vždy scénka, která byla třešničkou na dortu celého večera a její obsah je vždy překvapení, na které čeká celá dědina.

Podzim nás už zahnal zpět pod střechu sokolovny, tentokrát na divadelní představení Filumena Marturano v hlavní roli se Simonou Stašovou a Svatoplukem Skopalem. Myslím, že zcela vyprodané hlediště si užilo krásné představení a bude na co vzpomínat.

Tak strašně ten čas letí a za okamžik máme Vánoce. Krásný sváteční čas adventu si zpestříme vánočním koncertem Janka Ledeckého a pak nás čeká Zpívání pod věží, které bude 14. 12. u kostela. Já myslím, že je to krásné odpoledne, kde můžete poslouchat zpěvy vánoční, koupit nějakou drobnost. U některých stánků můžete svým nákupem přispět na dobrou věc, anebo si dát svažák a jen tak potkat známé a popřát si klidné Vánoce...

A to je asi nejdůležitější, jen tak si popřát krásné a klidné Vánoce, hodně zdraví, štěstí a lásky do nového roku.

Jitka Láničková

Velké poděkování

celé kulturní komisi v čele s paní Jitkou Láničkovou za obohacování kultury v Kobyly. Všechna představení byla v tomto roce v naší sokolovně moc příjemná a hezká. Těšíme se na nové zážitky!

Marie Blažková

Kulturní akce

Co nás čeká do konce letošního roku a na začátku roku nového.

1. 12. 2024	Vánoční koncert Janka Ledeckého - sokolovna
8. 12. 2024	Advent v muzeu
8. 12. 2024	Setkání se sv. Mikulášem v kostele
11. 12. 2024	Česko zpívá koledy – muzeum
14. 12. 2024	Zpívání pod věží – prostranství u kostela
26. 12. 2024	Štěpánská zábava - Kobylyští stárci, stárky a chasa Vás srdečně zvou na tradiční Štěpánskou zábavu spojenou s nesením koláča, která se koná v úterý 26. prosince 2024. Sraz chasy, koláčníků a metlařů je v 17:30 hodin u kostela sv. Jiří. Začátek zábavy v sokolovně je ve 20:00 hodin. K tanci a poslechu hraje dechová hudba Lácaranka.
27. 12. 2024	Svěcení vína – komunitní centrum
11. 1. 2025	Ples sportovců - sokolovna
18. 1. 2025	Zahrádkářský ples – sokolovna

- 19. 1. 2025** Divadelní představení - orlovna
- 25. 1. 2025** Hasičský ples - sokolovna
- 2. 2. 2025** Dětský karneval - sokolovna
- 15. 2. 2025** Krojový ples - Kobylští stárci, stárky a chasa Vás srdečně zvou na Krojový ples, který se koná v sobotu 17. února 2025 od 20:00 hodin v sokolovně. K tanci a poslechu hraje dechová hudba Sokolka.
- 8. 3. 2025** Výstava vín – sokolovna
- 29. 3. 2025** Lácarman – jarní běh
- 19. 4. 2025** Po kobylských uličkách za vínem

Čas vzpomínání

Čas se bohužel umí zastavit jen v pohádkách. Proto lidé vzpomínají. Musím se přiznat, že já velice nerada vzpomínám. Majíc na paměti slova mé milované babičky: „Děvčátko, (ó, jak je to dávno!) moc nevzpomínej, vzpomínky mnohdy bolí a přinášejí smutek. Leckteré dveře do minulosti pořádně skřípou. Když se moc vzpomíná, začne člověk žít v minulosti a přítomnost mu uniká. Raději si připomínej – hodné lidi, milé kamarády, líbeznou lásku, šťastné události, dobré dílo, prostě všechno, co dělá radost!“ Jo, jen kdyby to tak lehce šlo. A to myslím věděla i babička.

Já dnes tedy budu jen připomínat. A to Sbor pro občanské záležitosti. Jeho činnost sloužila občanům. Posláním sborů bylo zajišťovat a účastnit se významných okamžiků člověka. Není mým úmyslem vypisovat historii sboru, chci jen připomenout, čím se zapsal do dějin. Podrobněji se o sboru můžete dočíst v knize Kobylí, dědina. Některé informace uvádím: Snad žádná jiná organizace nepronikla tak hluboko a soustavně do rodinného života občanů. Největší pozornost věnoval obřadům slavnostního vítání dětí do života, občanským sňatkům, oslavám jubileí a předávání občanských průkazů. Také se pořádaly tzv. besedy pro důchodce, jejichž součástí byl kulturní program. V roce 1990 byly Sbory zrušeny, ale většina jejich činností zůstala. Stále jsou ještě mezi námi lidé, kteří se obětavě věnují druhým lidem. Jsme prostě rodina jako strom, jako celek a každá jeho část je nepostradatelná. Nesmíme zapomenout také na kořeny, bez nich bychom nebyli stromem. A jsou to právě kořeny, které na svých ramenou nesou největší váhu. Chtěla bych vzdát hold těm, kteří nám svou prací přinášeli a přinášejí radost.

Mgr. Zdenka Šíblová

Sepsáno na konci roku 1985, kdy velel SPOZ pan František Hampl

(na nápěv „Súdili se Kobyláci...“)

*Tak jsme se tu po roce zas sešli,
abychom tu našu práci přešli,
jak se nám dařilo, jak jsme prospívali,
jak jsme se kobylyským zavděčili.*

*Na svatbách se alespoň snažíme,
na co s vlastním hlasem vystačíme.
Dyž nám to zadrhne, promiňte nám vřele,
to je tým, že sů suchý hrdele.*

*Nejedna příhoda se nám stala,
že z nás každá snad vypověděla,
tu stačil telefon, majstrovi zavolat,
aby Ivo Jech k nám přišel zahrát.*

*Když se blíží svátek padesátky,
probere hned všecko pozpátky.
Pan Varmuža zas nám slovo sestavuje
a Macháček zas nás diriguje.*

*Trochu přidat, konec opakovat
a na mne se při tom pěkně dívat.
Včil trochu potichu, ať to pěkně ladí,
za Panský mlaty idem bez gatí.*

*Jsmo si vědomi svých povinností,
všecko se vždy v pořádku zajistí.
Jestli je zádrhel, nic se dělat nedá,
je tomu vinen trochu předseda.*

*Bez dozoru své ovečky pustí,
co když je roztrhají vlci zlí.
Pak nebude zpěvu, nebudem pracovat,
vy budete jen smutně vzpomínat.*

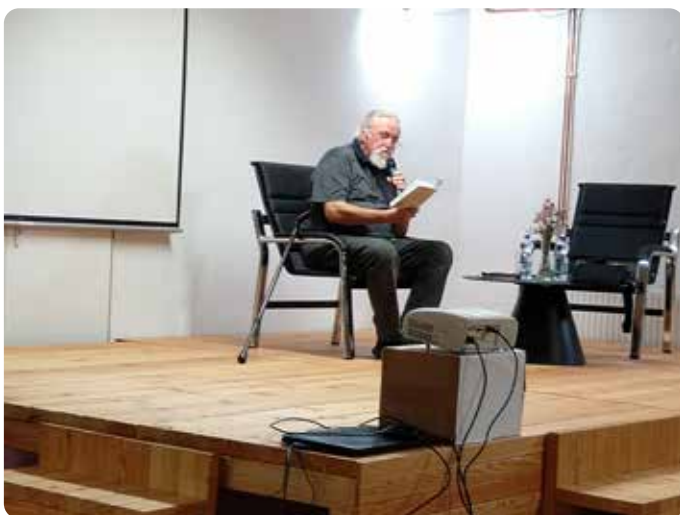
*Samochvála ale trochu smrdí,
ať nás ohodnotí někdo druhý,
jak jsme pracovali a co na nás máte,
možete za nama dojit v pátek.*

*Šak už sů slíbený Radostice,
snad budú do roka dva tisíce.
Tam si odpočineme, hlasy utužíme,
do dalšího roku vykročíme!*

Krajem bohyní

(nalezeno v archivu Marie Steinbockové)

V pátek 18. října začala další kulturní sezona v Galerii Panský mlaty a nemohla mít lepší začátek. Téměř zaplněný prostor galerie přivítal spisovatele dr. Jiřího Jílka, kterého v Kobylí vždy rádi vidíme, protože jeho cit pro vyprávění a láska k celému Slovácku přináší pokaždé pohlázení na duši. Byl nám zasvěceným průvodcem po kraji bohyní, po Kopanicích, kde žily známé žitkovské bohyně. Byly to ženy opředené určitým tajemstvím - nadané léči-

telky, které vládly i silou lidové magie. Své umění se většinou naučily od svých matek, přecházelo z generace na generaci. Nejprve jsme se na jejich působení a osudy podívali optikou historických pramenů a plynule jsme přešli do současnosti k poslední žitkovské bohyni paní Irmě Gabrhelové, se kterou se Jiří Jílek znal osobně a poskytl nám krásný exkurz do života ženy, která se svého způsobu života a náhledu na něj nevzdala. Zajímavou a krásnou součástí večera bylo rodinné hudební trio Gabrhelových s názvem Gajdoši z Kopanic, kteří nám přivezli kus tradiční lidové kultury hudební i oděvní. Vystupují v původních

kopaničářských krojích, které sama vytvořila paní Lydie Gabrhelová.

Strávili jsme společně příjemné a zajímavé dvě hodiny uprostřed „čarovné země“ Kopanic. Koho zajímají Kopanice a neměl možnost k nám zavítat, tak se víc může dočíst v knize Jiřího Jilíka Žitkovské čarování – Pravdivý příběh žitkovských bohyní.

Za Galerii Panský mlaty Mgr. Blanka Hrabalová

Tak už je nám také sedmdesát...

V sobotu 21. června ve 13 hodin jsme se sešli v místním pohostinství U Soukalů k malému posezení a vzpomínání. Jak ten čas letí! Ještě nedávno ve školních lavicích a teď bychom se ani nepoznali? Alo jo, poznali. Vzpomínky přiletly z dětství, ze školy a potom už přišly na řadu děti, práce a také, co nás trápí – ach ty nemoci. Navštívili jsem také místní hřbitov, kde jsme uctili památku našim milým spolužákům. Setkání bylo velmi příjemné a hezké. Díky patří všem, kteří přišli a přijeli do rodného Kobylí. Velký DÍK všem organizátorům! Tak zas někdy na shledanou.

Za spolužáky Marie Blažková

LÁCARANKA V ROCE 2024

Jak ten čas letí – opět usedám k počítači a vzpomínám, co se v muzikantském roce 2024 v naší kapele událo, kde jsme si zahráli, co jsme spolu prožili.

Hned z kraje roku jsme uskutečnili v Čejkovicích ve sklepech Martina Pavky, našeho hráče na první doprovodnou trumpetu už tradičně valnou hromadu DH Lácaranka. To je akce, kde 1x do roka trošku poschůzujeme, probereme, co by bylo potřeba zlepšit, dodělat, nastíníme nějaké plány do budoucna a následně lehce pojíme a popijeme – bereme to jako rozlučku s uplynulou muzikantskou sezónou. Součástí valné hromady bylo i hlasování o přijetí nových členů v pěvecké sekci. Valná hromada většinou hlasů rozhodla o tom, že novými členy DH Lácaranka se staly zpěvačky Libuše Kadrnková z Velkých Bílovic, Kristýna Kuchaříková ze Vnorov, Markéta Lanžhotská z Kobylí, Eliška Rusňáková z Kobylí a zpěvák Miloš Ostřížek z Krumvíře. Náš dlouholetý zpěvák Jožka Ovečka z Moravského Žitkova opět potvrdil to, že chce být pouze externím spolupracovníkem DH Lácaranka.

Do našich řad opět zabrousila smrt – v únoru prohrál svůj boj s těžkou nemocí spoluzakladatel Lácaranky, původně hráč na B klarinet, následně hráč na bicí nástroje Libor Haman st. Po několika letech muzikantského působení v Lácarance odešel hrát do DH Rozmařilka, v posledních letech jsme spolu hrávali v pohřebním uskupení pod vedením Jaroslava Nováka – Akoše. Libor byl pohodový člověk, dodnes jsem se s jeho odchodem nedokázal vyrovnat.

Lácaranka odehrála celkem 8 plesů – krojový ples Němčičky, reprezentační ples města Velké Bílovice, školní ples Velké Bílovice, hasičský ples Šitbořice, obecní ples Starý Poddvorov, krojový ples Boleradice a Žabčice, muzikantský ples Hodonín, v únoru jsme odehráli fašankovou zábavu v Lanžhotě.

Zahráli jsme na májové zábavě v Šitbořicích a ve Vranovicích, moc pěkná byla krojová zábava v Nosislavi. V květnu jsme byli účastníky koncertu v Čejkovicích, který byl věnován 70. výročí narození Jaroslava Nováka, známého muzikanta, učitele hudby, skladatele a uměleckého vedoucího několika mužských sborů v širokém okolí jeho bydliště. Téměř 120 účinkujících mu svým výkonem na tomto koncertu poděkovalo za jeho dlouholetou hudební a pedagogickou činnost. Jako umělecký vedoucí v roce 1994 získal v Hodoníně s Lácarankou tehdy nejvyšší dechovkovou trofej – Zlatou křídlovku.

Potom už následovalo hodové veselí: Žatčany, Těšany, Kobylí, Boleradice, Mikulov, Němčičky, Podivín, Popice, Bavory, Jiříkovice, Velatice, Bořetice, Velké Němčice, Vranovice, Morkůvky, Vrbice, Ivančice – Letkovice, Týnec, Pozořice, Šitbořice, Velké Hostěradky (hody i hodky), Opatovice. Někde 1 den, někde 2 dny, ale také 3 dny. Ve Velkých Pavlovicích a v Bošovicích jsme zahráli na odehrávkách

hodů. Dále babské hody Měnin a Lažánky. Odehráli jsme také dvě muzikantské svatby, v srpnu si náš hráč na tenor Pavel Němeček vzal za manželku naši zpěvačku Kristýnu Kuchařkovou. Jelikož je jejich společným bydlištěm obec Vnorovy, nemohli jsme na svatbě zahrát nikde jinde než právě ve Vnorovech. V říjnu se rozhodl vstoupit do života manželského náš hráč na Es klarinet Martin Kavický z Čejkovic, který si svoji vyvolenou Elišku Levkovou z Velkých Němčic vzal v krásném prostředí penzionu Roseta v Radějově, kde jsme jim s chutí k tomuto životnímu rozhodnutí zahráli. Na konci roku nás ještě čeká tradiční štěpánská zábava v Kobylí.

Letošní hudební sezóna se Lácarance opět podařila, na našich stálých akcích byl pořadatel ve většině případů s výkonem kapely spokojený a objednal si nás opět na příští rok. Takže muzikantská sezóna roku 2025 je termínově už skoro zaplněná. Bude to náročná sezóna, jelikož bychom po celý rok 2025 chtěli slavit naše jubileum – 50 let trvání činnosti Lácaranky!

Pokud se bude vše dařit, měli bychom k tomuto výročí natočit po pěti letech také naše nové CD a ke konci roku 2025 bychom chtěli v kobylské sokolovně uspořádat slavnostní koncert k tomuto našemu jubileu.

Ve druhé polovině roku, na vlastní žádost, ukončila svoji činnost, po jednom roce zkušební činnosti a po více než půlročním stálém angažmá v Lácarance, zpěvačka Libuše Kadrnková z Velkých Bílovic. Tímto jí děkuji za čas strávený na zábavách, ale i na četných zkouškách, které jsme s kolektivem nové pěvecké sekce absolvovali.

I letos musím napsat, že jsem měl radost z opakované účasti dalších kobylských hudebníků na akcích Lácaranky – Štěpána Galy na pozici hráče na trombon, Tomáše Hamana jako hráče na bicí a nově Ondry Ambrose, který pomalu začíná s Lácarankou zkoušet zpívat. Těch několik zkoušek, které s námi absolvoval, i opakovaná účast na některých muzikantských akcích kapely naznačuje, že by se mohl stát platným členem pěvecké sekce Lácaranky.

Václav Hlaváček, kapelník DH Krajanka a šéfredaktor časopisu „Dechovka, to je naše“, mne opět požádal o malý článkuček do svého časopisu na téma hodové a muzikantské zážitky Lácaranky.

Poslal jsem mu toto povídání:

Letošní muzikantské léto bylo opět ve znamení horka. Mám pocit, že to vedro je rok od roku větší, z doslechu vím,

že na akcích omdlévají nejenom stárky, ale i muzikanti. Nám se nic takového naštěstí nepříhodovalo, ale na některých akcích to bylo docela kritické. Předposlední víkend v měsíci srpnu jsme s Lácarankou hráli v sobotu odehrávky hodů ve Velkých Pavlovicích, neděli jsme si nechali volnou a v pondělí a v úterý jsme hráli hody na Vrbici (jenom pro zajímavost – poprvé jsme hráli hody na Vrbici v roce 1983). Ve slabé chvílce jsem slíbil kapelníkovi Vlkošáků, že si s nimi půjdu zahrát na hody do Krumvíře – právě v tu neděli, kterou jsme si s Lácarankou nechali volnou. Nějak jsem pozapomněl, že už nepatřím mezi ty mladší ročníky, které mají síly na rozdávání.

Když jsem si před koncem sobotních odehrávek hodů ve Velkých Pavlovicích uvědomil, že mne čekají sotva tři hodinky spánku a už musím vyskočit, dát se trochu do gala a v 8.00 hod. musím být na srazu Vlkošáků u kulturáku v Krumvíři, šly na mne v mých 60 letech mráčky.

Já mohl krásně ležet celé dopoledne, odpoledne si zajet s manželkou na výletíček, stavit se za vnoučaty – a já slíbím záskok. Ale sliby se musí plnit, takže opravdu všechno proběhlo tak jak mělo, hody se poctivě odchodily, odchodovaly, hrálo se do tří hodin do rána. Čekalo mne ještě pondělí a úterý na Vrbici. Zkrátím to – za ty 4 dny hodového hraní jsem poctivě odehrál 57 hodin (v tom vražedném horku), odpočítané kilometry si netroufnu spočítat. Do toho jsem si ještě zahrál na třech pohřbech – v pátek před hody, středa a čtvrtek po hodech. Nátisk držel znamenitě, hrálo se mi nádherně, ale tak zhuntované tělo jsem už dlouho neměl. Ale mělo to i jednu pozitivní stránku – až teď jsem si uvědomil tu šedesátku, holt už je tady, už se jí nezbavím. Člověk se jí musí přizpůsobit – každopádně 57 hodin v průběhu 4 hodových dnů už nikdy absolvovat nechci. Těchto maratonů bylo v minulosti opravdu hodně, ale je rozdíl, zda má člověk 30 nebo 60 let.

Všem muzikantům přeji, aby toho sluníčka pomalu ubývalo, abychom si ještě zahráli na některých akcích za normálního počasí. Těch extrémů už bylo letos dost!

Závěrem musím opět poděkovat za spolupráci vedení obce Kobylí, dále všem našim sponzorům, zejména Vinařství Varmuža Kobylí a Vinařství Jarmila z Dolních Dunajovic.

Do nového roku 2025 přeji všem Kobylákům a všem příznivcům dobré muziky už tradičně vše dobré, hodně zdraví a ať se daří!

Za DH Lácaranka kapelník Pavel Svoboda

Rozhovor s panem učitelem Oldřichem Jeřábkem.

Pane učiteli, 7.11.2024 oslavíte mimořádné životní jubileum, 95. narozeniny. Zavzpomínejte na rok 1954, kdy jste začal vyučovat ve velkopavlovické Hudební škole a hlavně na Vaše první setkání se zakladatelem a ředitelem Karlem Francem, o kterém často hovoříte a kterého jste měl rád.

Obdržel jsem dopis od školního inspektora, že jsem byl zařazen jako pedagog do Hudební školy ve Velkých Pavlovicích a tenkrát jsem se poprvé setkal s panem ředitelem a zakladatelem školy Karlem Francem, který mne, pamatuji si to přesně, 2. září 1954 přijímal a velmi se mi věnoval. Po letech si vzpomínám a obdivuji, jak byl tolerantní a nezpovídal mně a nic mi neurčoval. Dokonce mi našel ve Velkých Pavlovicích ubytování, bylo to na Zelnici, dnes je ten dům už zbouraný. Takže v týdnu jsem bydlel v Pavlovicích, abych nemusel denně dojíždět. Do méj rodné obce Nížkovice je to z Pavlovic 41 km, přímý spoj nebyl, cestoval jsem vlakem přes Brno. Později jsem jezdil na motocyklu, to mi bylo 25 let. Svou práci pedagoga jsem měl rád, pamatuji si ještě velmi dobře na některé žáky z té doby. Kromě pana ředitele France byl mým dalším kolegou pan učitel Jaborník a měli jsme tenkrát ve škole 27 žáků. Školné, které bylo 25 Kč měsíčně, jsme osobně od žáků vybírali a odevzdávali na Národním výboru. Platy pedagogů zajišťovalo Ministerstvo školství prostřednictvím okresního Odboru školství. Na kontrolu nám tenkrát chodili inspektoři okresní a krajské. Jednou přišel na kontrolu známý hudební skladatel Jan Plichta společně s panem ředitelem Chovancem z břeclavské Hudební školy. Prohlédli si naši školu, podívali se, jak vyučujeme a pak jsme šli k Francům do sklepa! Oni nám plně důvěřovali. I inspektor Jánoš se choval podobně, přišel a poslechl si, jak žáci hrají, jeho zajímaly výsledky, to byl praktický muzikant. Hlavně ho nezajímalo, jakou má kdo politickou příslušnost nebo jak vyplňujeme papíry. Politici z kraje, ti nám prohlíželi, jak máme vyplněné v knihách kolonky, žák je skoro ani nezajímalo, jen to, jak máme vedené písemnosti. S ředitelem Francem jsem velmi rád spolupracoval, dobře jsme spolu vycházeli, doprovázel jsem jeho žáky. Vždycky na konci školního roku jsme pořádali besídky, nejprve hráli sólisté, potom následovala komorní hra, kterou měl Karel Franc velmi rád, Polovina žáků školy byli houslisté, hodně žáků hrálo na klavír a na harmoniky. S kolegou Jaborníkem jsem hrál také, nacvičovali jsme spolu Kramářův Koncert pro hoboj a měli jsme domluveno, že kdo udělá první chybu, bude v hospodě platit pivo! Byla to taková legrace a on mi to pivo pak opravdu platil! Později přicházeli noví učitelé. Když zemřel Karel Franc a odešel pan učitel Jaborník, vystřídali se ve škole J. Nádeníček, V. Chvistková, Tůma a Procinger, hou-

slista amatér s uměleckým pseudonymem Pavlovský. Ten se později věnoval i komunální politice, dokonce se stal okresním funkcionářem. Jednou jsme společně s Francem a Pavlovským hráli krásnou barokní skladbu od Händela v kostele. Franc také složil Koncert pro housle, pracoval na něm a vždycky mi nové části přehrával, ale ty noty se bohužel nezachovaly, škoda, byla to moc pěkná hudba. Franc byl vynikající houslista a měl také vzácné italské housle, učil se mimo jiné u koncertního mistra z brněnského divadla, Burget se jmenoval a byla to opravdová kapacita ve svém oboru, první housle v divadle, sólista a pedagog. V roce 1957 v červnu měl ještě Franc besídku se svými žáky a téhož roku v listopadu jsme se s ním naposledy rozloučili. Dožil se pouze 52 let. Letos v září uplynulo 75 let od založení Hudební školy ve Velkých Pavlovicích, což je dílo Karla France s trvalým odkazem, ze kterého čerpají další a další nové generace nejen ve Velkých Pavlovicích, ale i v okolních obcích.

Nechvalně „proslulá“ 50. léta minulého století musela být ve Velkých Pavlovicích zvláště náročná, násilná kolektivizace a vyvlastňování majetku.

Tenkrát byla společnost velmi neklidná a nikdo nevěděl, co bude a ty děti byly také zmatené, protože dějiny se „upravovaly“ a stále se musela projevovat poslušnost režimu. To, co se zde dělo, bylo smutné, lidem se braly majetky a hlavní představitelé města řídili kolektivizaci. Mnoho lidí se muselo vystěhovat a to ovlivňovalo mezilidské vztahy a byl to „divný pořádek“. Napřed byla šibenice v Brně i v Praze, potom už jenom v Praze. V republice bylo 15 pracovních táborů, kam byli posíláni odpůrci režimu. Odhaduje se, že to bylo, ani se mi to číslo nechce říkat, 200 000 osob. Začalo to popravou Milady Horákové. Jednou přišli představitelé města i do naší Hudební školy a řekli, že tady to přijde brzo zavřít, protože sem chodí děti reakcionářů. V rámci republiky působilo mnoho udavačů, kteří poslouchali, co lidé říkají, jaké mají názory. Byla to velmi těžká doba. Minulost se musí připomínat, aby se volila lepší budoucnost. Připomínat, připomínat, protože člověk rád zapomíná. Já sám často připomínám svým vnoučatům, jak venkovské ženy pracovaly v zemědělství za 5 Kč na den, pak si šly stoupnout do fronty a nakonec chleba nebyl! To si dnes nedovede nikdo představit. Zlobím se na svoje děti a vnoučata, když nejdou k volbám. Za komunismu byly volby vynucené, plenta byla v rohu, ale tam nikdo nešel a přesně se vědělo, co má kdo v rukou a co tam dává. Já pravidelně chodím k volbám a vážím si svobodných voleb!

Pane učitelí, Vaše bývalé žáky bude jistě zajímat, jak v současné době žijete a jak se Vám daří tak úspěšně udržovat dobrou fyzickou i duševní kondici.

No, to je jednoduché, každý člověk musí především regulovat obsah svých myšlenek, aby dobře vycházel s okolím. Bydlíme s manželkou, dcerou, vnoučaty a pravnoučaty již 15 let v Břeclavi, druhá dcera je ve Vyškově, vnučka Radanka se vdala a nyní čekáme dalšího pravnoučka. 3x denně chodím ven se psem, s naší Růženkou, mám spočítáno, že za 10 let jsem nachodil přes 3.000 km. Stravuji se zdravě, střídám, nekouřím, alkohol jen svátečně, při návštěvách a oslavách. Také stále hraji na housle a klavír a věnuji se své celoživotní zálibě, což, jak všichni moji bývalí žáci dobře vědí, jsou šachy.

V současné době se prosazují různé moderní a alternativní trendy ve výchově a vzdělávání dětí, jaký je Váš názor na tuto problematiku?

Jednoznačně výchova příkladem, ne poučením. Vychovávat tak, aby děti byly samostatné. Každý ať si vzpomene, když byl dítětem, jak se ho všechno dotýkalo a on se nemohl k tomu vyjádřit, protože to ani neměl. Také je důležité klást na děti požadavky a nerozmazlovat je. Dítě musí mít i povinnosti. Nikdo mu nebude v životě tolerovat jeho nadřazené požadavky. Taky musí mít dítě odpovědnost. Za našeho mládí bylo všechno jednodušší. Žádné technické vymoženosti, rádia, televize, auta, mobily, žádné sociální sítě, když bylo v rodině kolo, tak to už bylo něco! Neměli jsme tolik zájmů a starostí a chtění a nechtění. Počet informací narůstá a mladí lidé je nestačí ani strávit, tak se nedivme, že někdy jim podstatné věci mohou uniknout!

Kdo Vás zná, ví, že máte v oblíbě lidové písně, zejména ty slovácké...

Moje rodná vesnice Nížkovice je krajová obec okresu Vyškov a to jsou Hanáci. A já jsem měl vždycky rád slovácké písničky a nevěděl jsem proč, ale teď už to vím! Moje prababička se totiž narodila v Podivíně! Dlouho jsem to nevěděl, ale později jsem tam ještě našel příbuzné a navštívil jsem je.

Mnohým občanům Velkých Pavlovic jste hrál na svatbě a také na vítání občánků...

Každý rok bývalo kolem 30 svateb a vítání občánků, za těch 20 let, co jsem na radnici hrával a doprovázel pavlovické zpěvačky, to byly stovky svateb...

Vážený pane učitelí, děkujeme Vám za rozhovor. a již se všichni těšíme, až s Vámi budeme moci oslavit Vaše 100. narozeniny! Přejeme stále fyzické a duševní zdraví a rodinnou pohodu a ještě mnoho krásných a zdravých procházek s pejskem!

Rozhovor s panem učitelem Jeřábkem pořídila dne 25. 10. 2024 Milena Karberová.

ODLEHČOVACÍ SLUŽBY

– paní Lýdie

Znáte Diakonii BETLÉM a služby, které nabízí?

Jednou z důležitých, je ODLEHČOVACÍ SLUŽBA určená klientům zajišťující péči na omezenou dobu, kterou Diakonie nabízí v Odstrčilově vile a Domově Betlém v Kloboukách u Brna.

Odlehčovací služba je především významnou pomocnou rukou pro pečující osobu. Pomocí pobytových i ambulantních odlehčovacích služeb umožňuje osobám se zdravotním postižením a seniorům, krátkodobě změnit prostředí, a současně jim zajistit potřebnou péči, aby si pečující osoby mohly odpočinout, chodit do zaměstnání

nebo si vyřídit potřebné osobní záležitosti, kterých zejména ke konci kalendářního roku přibývá. Služba je vhodná i pro osoby na invalidním vozíku. Cílem je zabezpečit potřeby klienta, pokud možno, dle vlastních představ a zájmů. Snažíme se také o vytvoření nových společenských kontaktů, v případě, že o ně má klient zájem.

Služba však není určena osobám, jejichž zdravotní stav vyžaduje hospitalizaci ve zdravotnickém zařízení nebo pravidelnou odbornou zdravotnickou péči.

Poskytováním odlehčovací služby umožňujeme pečujícím osobám nezbytný odpočinek, nutný ke zvládnutí péče o osobu blízkou.

Krásným příběhem je povídání o naší dlouholeté klientce, paní Lýdii, která od své svatby žila v Kašnici, kde měla její rodina velké hospodářství, takže celý život pracovala na poli a obstarávala všechny činnosti s hospodářstvím spojené. Rodina, společnost, přátelé, obětavost a dobrá nálada, výstižně symbolizují povahu a osobnost ženy milující kulturní život, tanec a pečení trubiček, známých po celém okolí. Postupem času však přišly zdravotní komplikace spojené s věkem a situace si vyžadovala větší péči. V začátcích se o paní Lýdii pečlivě staraly děti, které za ni docházely domů. Poté se, ale rozhodly využít odlehčovací služby, a tak se Lýdie stala dlouholetou klientkou Odstrčilovy vily. Nejdříve využívala ambulantní formu odlehčovací služby, což se jí velmi zalíbilo, a proto později začala využívat i formu pobytovou. Ráda tráví čas s ostatními klienty ve společných prostorách, kde si povídají, zpívají nebo jen odpočívají. Děti, vnoučata i přátelé, paní Lýdii pravidelně navštěvují, což ji vždy velice potěší.

Také pečujete o osobu blízkou a potřebujete chvíli času pro sebe, rádi byste měli člena rodiny stejně spokojeného, jako je paní Lýdie, ale nemůžete se rozhodnout, jak dál? V tom případě Vám doporučujeme kontaktovat naši Poradnu pro neformálně pečující, kde Vám zdarma poradí a pomohou s rozhodováním nebo třeba i s tím, jak se o blízké postarat.

Akce v muzeu

Září a říjen, to jsou měsíce, kdy je v muzeu nejvíce stálých akcí. Návštěvnost muzea v tento čas je také vysoká. Stále častěji si komentovanou prohlídku objednávají hromadné zájezdy, nejen z Česka, ale i z okolních států – Slovensko, Polsko aj.

Putování po Modrých horách za burčákem – patří mezi nejoblíbenější akce spolku Modré hory a její účastníci se do muzea vždy těší.

KLUB PŘÁTEL HISTORIE

MUZEUM
KOBYLÍ

Putování po kobylyských uličkách za burčákem – velmi oblíbená a hojně navštěvovaná akce místních vinařů. My v muzeu tuto akci svojí účastí velmi rádi podporujeme už od jejího počátku. Nastrojíme se do typického selského kroje, nabízíme tradiční místní gastronomii a v neposlední řadě propagujeme muzeum, jako celek. Jsme potěšeni, že v tyto dny každoročně stoupá zájem o komentované prohlídky celého muzea.

Vaření trnek s lízačkú je již tradiční každoroční akce, která je rok od roku oblíbenější a vyhledávanější. V letošním roce jsme se rozhodli o rozšíření a zatraktivnění celodenní akce. Každý rok budeme ukazovat také stará řemesla. V letošním roce svoje košíkářské umění předváděla nositelka lidových tradic paní Romana Jablunková. V odpoledním programu nám vyhrávala kapela Retroband. Došlo i na tanec. V krojích nás podpořila řada našich kamarádů a kamarádek – Ženský sbor Neoveské Heriny, Nakrojené Ledničanky, Miroslava Jakubčíková a další. Samotná ukázka míchání trnek měla také velký úspěch a jako v předcházejících ročnících, stála u kotle fronta. Nechyběla gastronomie, polívky a beleše a samozřejmě tekuté trnky. Krásné slunečné počasí a úžasní návštěvníci, v kroji aj bez kroje, vytvořili skvělou atmosféru.

V předvečer státního svátku jsme slavnostní vernisáží zahájili výstavu. Masarykovi v Americe. Expozici nám zapůjčilo Muzeum T. G. Masaryka v Rakovníku, pobočka Lány. Kolektiv muzea sám výstavu nainstaloval a paní ředitelka Mgr. Magdalena Elznicová Mikesková vernisáž slovem provázela. V kulturním programu, s oblíbenými písněmi prezidenta T.G. Masaryka, vystoupili Markéta Lanžhotská, Antonín Bukovský, Josef Kaňa a Milan Otáhal.

Při příchodu do výstavní místnosti nás čekalo překvapení. Navštívil nás sám pan prezident s doprovodem. Přivítali jsme ho chlebem a solí, což ocenil, poděkoval a pronesl několik vlídných slov. Byl to moc hezký nedělní podvečer, umocněný skvělým kulturním programem, zajímavým výkladem a samotným příchodem T. G. Masaryka. Na výstavě můžete vidět originální předměty Masarykovy rodiny.

Šlapání zelí se stalo již tradiční příležitostí k setkání. Tato původně celkem nevýznamná akce se v průběhu let setkala s velkým ohlasem a přijíždí na ni stále více účastníků, kteří si sami chtějí zašlapat. V letošním roce dokonce dorazila skupinka ze Šumavy a parta ze Slovenska. V programu jsme přivítali děti z folklorního kroužku Slunečko pod vedením Jany Otáhalové a Jan Grabec se svojí heligonkou dotvářel dobrou náladu. Opět velmi zdařilá akce, včetně krojů a oblíbeného pohoštění, po beleších a zelňačce se zaprášilo. To vše v krásném prostředí muzejního dvora. Akci natáčel a fotil pan Stanislav Vavro, jehož článek v původním jazyce přikládám. Věřím, že budete rozumět.

*Za Klub přátel historie Kobylí
Radoslava Bureš Obadalová*

Tetušky z Kobylí na Břeclavsku šliapali kapustu ako za starých čias

Podľa: Stanislav Vavro

KOBYLÍ – Šliapanie kapusty poznáme z rozprávania svojich babičiek, ale vďaka hanácko-slováckym gazdinám si môžeme pripomenúť ľudovú tradíciu aj v súčasnosti. Kapusta (po česky zelí) – jedna z najstarších zelenín v histórii ľudstva je na našom stole už po stáročia vítanou pochútkou a v zime tiež nezanedbateľným zdrojom vitamínov. Kyslá ponúka ešte o čosi viac. Je bohatá na vitamín B, železo, draslík, horčík, vlákninu a antioxidanty. Preto je odporúčaná aj pri niektorých druhoch rakoviny. Pochádza zo Stredomorja a pestuje sa už viac ako 4000 rokov. Na mnohých druhoch kapusty si pochutnávali už Egypťania, Gréci a Rimania. Najmä Rimania boli známi svojimi obrovskými kulinárskymi znalosťami a pomohli spopularizovať kapustu v celej Európe.

„Boh vedel, že sme dobrí, a tak nám na zem zoslal kapustu“ vyhlásila s trochou zveličenia o kapuste česká spisovateľka, autorka kuchárskych kníh, Magdalena Dobromila Rettigová.

Tohtoročná kapusta je už zozbieraná, o tom, že je dobré myslieť na budúce obdobie, každoročne myslia v juhomoravskej obci Kobylí (okres Břeclav) bohatej tradíciami, ktorá sa rozprestiera v mierne zvlnenej veľkopavlovickej vinárskej oblasti okolo bývalého kobylského jazera.

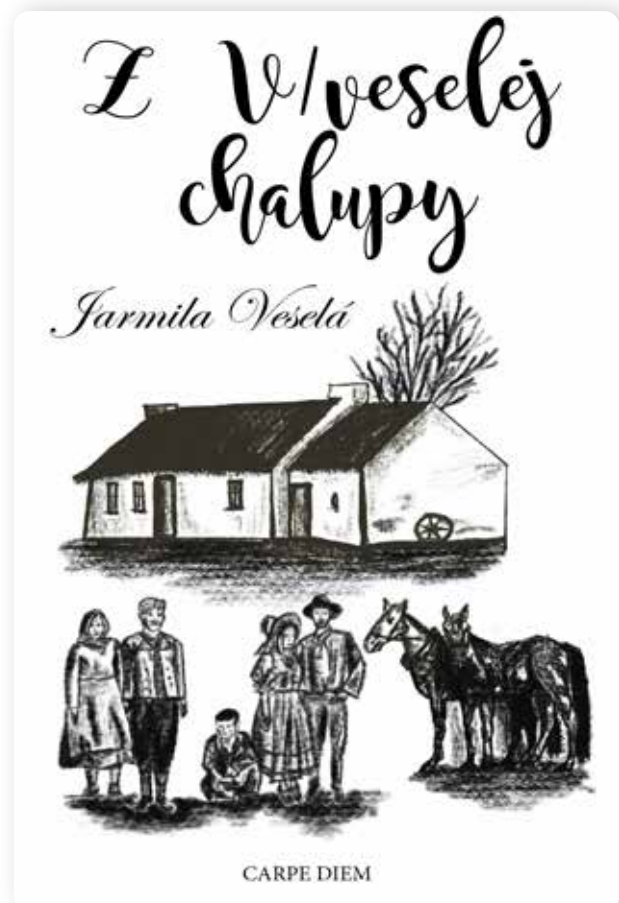
Múzeum obce Kobylí pripravilo pre miestnych záujemcov, milovníkov tradícií z trenčianskeho regiónu (Slovensko) ako i širokú verejnosť netradičný zážitok. Miestne nadšenkyne „Tetušky“, ktoré tvoria zoskupenie v Klube priateľov histórie, ukázali ich recept na starodávnu pochútku plnú vitamínu C a pred zrakmi zvedavcov šliapali v potravinárskych čižmách kyslú kapustu tradičným spôsobom. Pre dokreslenie atmosféry českého vidieka si obliekli sedliacke kroje a do rytmu im počas ukážky vyhrával známy heligónkár, rodák zo Zarazic (Južná Morava) Jan Grabec.

„Keď je kapusta došliapaná, ďalej putuje do keramických sudov, v ktorých vykvasí. Z naloženej kyslej kapusty pripravujeme pochutiny po celý rok,“ uviedla počas šliapania kapusty predsedkyňa Klubu priateľov histórie Radoslava Bureš Obadalová.

Na jednej z nich „domácej kapustnici“ si návštevníci počas akcie pochutnávali. Gazdinky opäť po roku oprášili kuchárske knihy starých rodinných receptov a pripravili aj beleše – tradičné kysnuté koláče s marmeládou. To, že ide kobylským ženám práca naozaj od ruky, dokazuje aj víťazstvo (2015) o najlepšie koláče Modrých Hôr.

Křest knížky Z V/veselej chalupy

K päťdesiatinám Jarmily Veselé, rozené Dufkové, vychádza kniha *Z V/veselej chalupy*, ktorá čerpá z textů psaných léta autorkou pro Bořetické listy. Nostalgický pohľad na uplynulý život od 30. let 20. stol. po nástup nového milénia s dôrazem na detský pohľad a vhlad ke starostem, činnostem, slavnostem, zvykům, tradicím v hanácko-slováckých Bořeticích je koncipován jako osobitá procházka čtyřmi ročními obdobími. Titul ilustroval Vladimír Otáhal, fotografie pocházejí z archivu autorky. Knížku o 136 stranách v pevných deskách s přebalem v ceně 250 Kč můžete zakoupit v muzeu Kobylí, kde proběhne také její křest, a to 27.12. 2024.

Neměli by být zapomenuti

Karel Otáhal - milovník historie obce, čp. 29, 620
* 1.1.1920 + 7.12.1998

Při činnosti mapující historii obce Kobyly se velmi často setkáváme s výsledky jeho záslužné a mnohdy nedocenené práce. Velmi miloval historii obce Kobyly a jeho poznámky, zápisky, mapky, seznamy, názvy a jiné soupisy, se kterými se v muzeu velmi často setkáváme, nám historii obce objasňují, popisují a dokumentují.

7.12. 2024 jsme si připomenuli již 26. let od jeho úmrtí

1.1. 2025 vzpomeneme 105. výročí jeho narození.

Narodil se v početné a chudobné rodině /8. dítě z 10/ v ulici Baráky čp. 29. Rodiče – otec Jan Otáhal *29.1.1883, +12.11.1937, matka Magdalena roz. Tlachová *17.12.1883, + 22.1.1977. Manželka Marie Magdalena, roz. Nováková *20.5.1921. + 26.12.1995, dcera Jakuba Nováka a Kateřiny, roz. Kovářkové čp. 173 *25.11. 1895, +7.1.1973.

Přestože absolvuje všechny třídy obecné školy v Kobyly a měšťanské školy ve Velkých Pavlovicích s vynikajícím prospěchem, pro finanční tíseň rodiny po smrti otce, který zemřel v r. 1937 na následek těžkého pracovního úrazu, nemůže pokračovat v dalším studiu. Pracuje jako příležitostný nádeník a pacholek u sedláků a stává se tak spoluživitelem rodiny.

Až v letech 1940–1942 absolvuje Střední vinařskou školu v Bzenci, pracuje u Svazu chovatelů hospodářských zvířat pro Moravu jako zemědělský technik. V té době zakládá rodinu a po osvobození od 1.6.1945 nastupuje na MNV Kobyly jako tajemník /do r. 1952 / a matrikář a účetní až do r. 1958. Jeho přičiněním byly uspořádány obecní matriky, které z rozhodnutí tehdejších orgánů byly převedeny z církvi na obce. Zároveň provádí protokolární soupis obecních nemovitostí – domů a pozemků, což bylo m.j. velkým přínosem při zjišťování majetku obce, ale i občanů po roce 1990.

V r. 1950 se stěhuje s rodinou (3 děti: Jaroslav /*8.10.1944/, Karel /*18.9.1942/ a Marie /10.1.1954/) do nového rodinného domu, který společně s manželkou Marií, roz. Novákovou, postavil v r. 1950 v ulici Sokolské čp. 620.

Po odmítnutí politické angažovanosti, včetně odmítavého postoje manželky při vstupu do JZD je z MNV Kobyly propuštěn a od 1.1.1958 mu bylo „dovoleno“ pracovat pouze v ostravských dolech. Až tady nakonec přestupuje do NHKG, kde pracuje jako pomocný zedník při vyzdívání vysokých pecí. Po ukončení těchto „nucených“ prací nastupuje v r. 1959 do Jihomoravských drůbežářských závodů Velké Pavlovice, kde pracuje jako technik – vedoucí skladu. Zde se také dočká po večerním studiu vytoužené maturity, jak jinak než s vyznamenáním, ale také odchodu do důchodu, na zasloužený odpočinek v r. 1980.

Byl velmi sečtělý, byl stálým „zákazníkem“ obecní knihovny. Projevoval hluboký zájem o historii obce a také ji znal. Zůstalo po něm mnoho rukopisů s poznámkami o Kobyly, např. sestavil knihu pozemkových protokolů. Pamatoval si celé rody i s daty narození /od r.1860/, sňatky, kdo s kým, věděl, kdo a kdy z Kobyly odešel, kdo, čím byl. Znal nejen názvy, ale i majitele zemědělských tratí a jejich polohu, ale i názvy zemědělských tratí, což zpracoval do vlastnoruční mapky včetně číselného značení pozemků statku. Zpracoval seznamy starostů, živnostníků a řemeslníků, obchodníků, kronikářů ap. Byl dlouholetým aktivním činovníkem Sokola. Zemřel po dlouholetém onemocnění srdce a plic i steskem po náhlém úmrtí manželky v r. 1995. Je velká škoda, že nebyly využity v obci možnosti, které se v osobnosti pana Karla Otáhala naskýtal. Skvělá paměť z něho udělala doslova živoucí kroniku.

Pramen:

J. Borovičková: Karel Otáhal /Toulky kobylyskou minulostí V, s.42/. Kobyly, dědina 002. s. 443-4.

J. Otáhal: Poznámky k dějinám Kobyly. Rukopis. J. Borovičková: Vzpomínka. Kobyly dědina 4/1999

Osobní životopis K. Otáhala od syna Jaroslava.

Vybrala: Radoslava Bureš Obadalová

HASIČI INFORMUJÍ

Po delší době se opět hlásíme s informacemi ohledně chodu našeho hasičského sboru. Letošek byl opět velmi aktivní na všech frontách našeho působení. Shrňme jen tu nejpodstatnější část.

Naši mladí hasiči se účastnili postupových kol a pohárových soutěží. V okresním přeboru z toho byly postupy do krajských kol u družstva starších žáků v soutěži „Závod požárnické všestrannosti“ a v jarním kole také postup hned pěti jednotlivců v běhu na 60 m s překážkami (M. Bartošík, V. Komosný, M. Kučera, dále D. Cicko a L. Mikulicová – ti své kategorie vyhráli). Za dorost do krajského kola postoupili L. Mikulica, D. Cicko a L. Mikulicová (všichni v okrese zvítězili). Z krajského kola si odvezli L. Mikulica třetí místo a L. Mikulicová místo druhé. V pohárových soutěžích v požárním útoku se našim žákům výjimečně dařilo, nebylo prakticky závodu, ze kterého by domů nepřijel alespoň jediný pohár. I dorostenecké družstvo (po velké obměně) dokázalo hlavně v druhé polovině ligy vyhrávat a vozit poháry. Z drtivé části složené družstvo z dorostenců nás reprezentovalo také v dospělé lize mužů. Byla to pro ně velká zkušenost a i zde jim to dobře běželo, především v druhé polovině ligy. Podařilo se několikrát posunout jejich týmový osobní rekord, který se pro letošek zastavil na čase 18:23s (mužská dráha 3B). Družstvo žen se po napínavém závěrečném kole umístilo v lize na celkovém druhém místě. Ligu BHL pravidelně běhají i družstva z okresů Hodonín, Vyškov, Znojmo a Brno - venkov. Naše družstva patří do špičky této ligy.

Významného úspěchu jsme dosáhli i v lize „Český pohár“ v běhu na 100 m s překážkami. Za zmínku stojí celková pořadí M. Mikulicové na dvanáctém místě a L. Mikulicové na celkovém skvělém sedmém místě. Holky se nemohly účastnit všech celorepublikových kol, což je zpětně velká škoda. Český pohár je nejvyšší česká liga v běhu na 100 m s překážkami, úspěchů si tak obzvlášť vážíme.

Další disciplínou pro hasiče je TFA (železný hasič). I zde máme sportovce, kteří soutěží v „Moravské lize“ a pohárových soutěžích. Hlavním tahounem je bezesporu Václav Mikulica, který odběhl letos neuvěřitelné množství závodů a přivezl i cenné kovy. V TFA s úspěchy soutěží i naši mladí hasiči a dorostenci, letos náš sbor reprezentovalo přes deset závodníků.

Dalším velkým sportovním úspěchem je tentokrát úspěch na poli diplomatickém. Podařilo se nám vlastními silami získat dotaci na výstavbu běžecké tartanové dráhy na hasičském cvičišti. Podpořila nás Národní sportovní agentura ve výši 70% uznatelných nákladů, Obec Kobylí ve výši 15% a další náklady si hradí sbor sám ze své brigádnické činnosti. Využití bude víceúčelové, ale převážně pro požární sport a atletiku a to nejen místních klubů a škol. Získání této dotace bylo velmi náročné a přísné, více se o projektu zmiňuje kolega A. Hrabal. NSA a Obci Kobylí děkujeme za podporu tohoto projektu.

V letošním roce jsme uspořádali několik kulturních a sportovních akcí, ty nejvýznamnější byly „Hasičský ples“, „Pálení čarodějnic“, „soutěže mladých hasičů a dospělých hasičů“, „Drakiáda“. Veškerý výtěžek z těchto akcí putuje do výstavby hasičského cvičiště a celkové podpory mládeže a sportu.

Všechny výše zmiňované aktivity jsou velmi důležité pro fungování jednotky Sboru dobrovolných hasičů obce Kobylí (požární ochranu). Základem kvalitního týmu zásahové jednotky je kolektiv dobrovolníků, kteří mají v srdci zakódovanou pomoc bližnímu. To bez výchovy mládeže moc dobře nejde. Naše jednotka nyní pracuje ve složení 21 hasičů. Jsme předurčení pro zásahy i mimo obec (JPO III), dále máme předurčeností na specializace, jako jsou (mimo běžných událostí pro hasiče) také záchranu osob v bezvědomí (AED), speciální výjezdy s technikou OOB a plošně nejen na území JMK události velkých rozsahů (zvláštní stupeň požárního poplachu). Za zmínku stojí několik významných mimořádných událostí v tomto roce, byly to zářijové povodně, rozsáhlé požáry zemědělských a průmyslových objektů, výjezdy na událostech s charakterem specializace na OOB. Velký význam má předurčenost k událostem osob v bezvědomí. Již několikrát byly tyto mimořádné události s našim nasazením úspěšné, a my jsme hrdi na to, že jsme součástí tohoto integrovaného záchranného řetězce.

Závěrem Vás chceme pozvat na akce, které bude náš sbor pořádat v roce 2025. Přijďte podpořit akce pro dobrou věc, těšíme se na Vás.

- 25.1.** – Hasičský ples (rockově netradičně jiný, s tombolou a překvapením)
- 30.4.** – Pálení čarodějnic
- 11.5.** – Slavnostní otevření běžecké dráhy, soutěž mladých hasičů v požárním útoku a běhu na 60 m s překážkami
- 26.7.** – NOČNÍ soutěž v požárním útoku s diskotékou (asi se moc nevyspíte, bude to pro všechny lepší u nás dole na cvičišti)
- 26.7.** – Drakiáda

S přáním hezkých svátků

*Tonda Kovářik
velitel JSDH obce Kobylí a starosta SH ČMS SDH Kobylí*

Hasičské cvičiště v Kobylí

Hasičský sbor dlouhá léta užíval areál koupaliště, který udržoval a opravoval. V roce 2008 jsme jej předali zpět obci a prakticky ihned začali řešit zásadní otázku, jak budeme fungovat dále. Kde bude možnost výcviku jednotky, mládeže a sportovních družstev, či kde pořádat kulturní akce. V roce 2014 se postupně objevovala možnost vlastního hasičského cvičiště. Tehdy jsme si určitě úplně neuvědomovali, co všechno nás vlastně čeká. Proto jsme uvítali možnost cvičiště zrealizovat v místě k tomu nanejvýš vhodném – v části stávajících sportovních areálů za mlýnem. Ze začátku to byl pohled spíše skličující, část pozemku byla udržována, ale část již ne.

Napřed jsme museli brigádně prostor vyklidit a uklidit. Vše jsme dělali brigádnicky s elánem nám vlastním. Poté vystavět oplocení a srovnat terén, s což výrazně podpořila obec Kobylí. Dále jsme zajistili uzamykatelný přístřešek s podkladní panelovou plochou. Náročné bylo provedení přívodu užitkové vody a elektrické energie. Poté jsme se rozhodli vystavět budovu sociálně-technického zázemí včetně pergoly, která nám v létě zajišťuje tolik potřebný stín. Také jsme přemístili a zrekonstruovali dřevěný objekt udírny či osadili bazén. Radostnou zprávou je, že se nám letos na podzim podařilo naše cvičiště zkolaudovat a také přidělit domku číslo popisné. Máme čp. 920. To je důležité zejména pro hostující sbory či pro pořádání např. okresních akcí. S cvičištěm máme i další budoucí plány o kterých bychom vás chtěli informovat. V současné době tam probíhá stavba nové běžecké dráhy s tartanovým povrchem. Je to nákladná akce a bez spolufinancování dotacemi by nebyla možná. Kdesi jsem zaslechl, že hasiči na to dostali dotace. Vzhledem k tomu, že jsem u toho byl od začátku, bych rád upřesnil, že vhodnější je spíše hasiči vybojovat dotace. Finanční prostředky byly omezené, žadatelů mnoho, pravidla pro přidělení dotací přísná a ne-

úprosná a každá i drobná chyba by měla fatální následky. V krátké době bylo potřeba zajistit projekt včetně rozpočtu a ten také i povolit, provést výběrové řízení na stavební zakázku, dohodnout spolufinancování, sehnat potřebné podklady pro bezpočet formulářů a dotazníků a včas v krátkém čase vše odevzdat. Povedlo se. Takže co je vlastně náplní projektu? Jedná se o výstavbu základny pro požární útoky a běžecké dráhy pro běhy na 60 m a 100 m v požárním sportu a atletice. Využití bude samozřejmě mnohem větší, a to i pro jiné sporty. Při výběrovém řízení zvítězila spol. PROSTAVBY, s.r.o., která stavbu nyní realizuje. Celkové stavební náklady činí 2 628 069,80,- Kč. Dotace od Národní sportovní agentury činí 1 839 648,- Kč. Obec Kobylí nás podpořila (a znovu za to děkujeme) částkou 400 000,- Kč a sbor zafinancuje zbylou část ve výši 388 421,80,- Kč uhradí sbor ze svých uspořené prostředků, které vydělal vesměs svou brigádnickou činností pořádáním kulturních akcí. Proč jsme se rozhodli pro vybudování běžecké dráhy? Štafety a sprinty jsou také součástí požárního sportu. Máme dorostence a mladé hasiče, se kterými se posledních asi sedm let pravidelně probíjíme na mistrovství republiky a jezdíme na různé významné soutěže s celorepublikovou účastí. Chceme-li mít i v budoucnu úspěchy, musíme zajistit adekvátní podmínky i pro naše nástupce. Jak se také ukázalo, je zde zájem cvičiště užívat i ze strany dalších spolků i sborů z okolních obcí, a proto jsme cvičiště budovali. Myslíme si, že za těch 10 let prací jsme vybudovali důstojné zázemí pro sport, zejména ten požární a na pořádání veřejných akcí. Také věříme, že bývalí majitelé pozemku (TJ SOKOL Kobylí i Obec Kobylí, kterým znovu připomínáme náš dík) převodu na SDH Kobylí nelitují a vidí v našem cvičišti potenciál pro další spolupráci.

Za SDH Kobylí Antonín Hrabal

Svaz tělesně postižených – zhodnocení činnosti

STP zhodnotil svou činnost na výroční členské schůzi konané dne 5. 4. Uvedená schůze se jako každý rok konala v Kulturním domě v Bořeticích. Ze 194 členů jich bylo přítomno 114. Jedná se většinou o důchodce starší 70 let, kteří mají částečné pohybové problémy. Z toho důvodu byl letos zajištěn autobus, který členy na výroční schůzi svezl.

Na výroční schůzi proběhl výčet a zhodnocení všech rekondičně – tematických zájezdů, zprávu o ekonomickém hospodaření přednesl pokladník Ing. Hučlík a správnost hospodaření ověřila předsedkyně revizní komise paní Smolová.

Po malém pohoštění bylo zahájeno tradiční losování tomboly, na kterou se členové těší. Tímto bychom rádi poděkovali všem, kteří do tomboly přispěli. Tombola byla opravdu velká a bohatá.

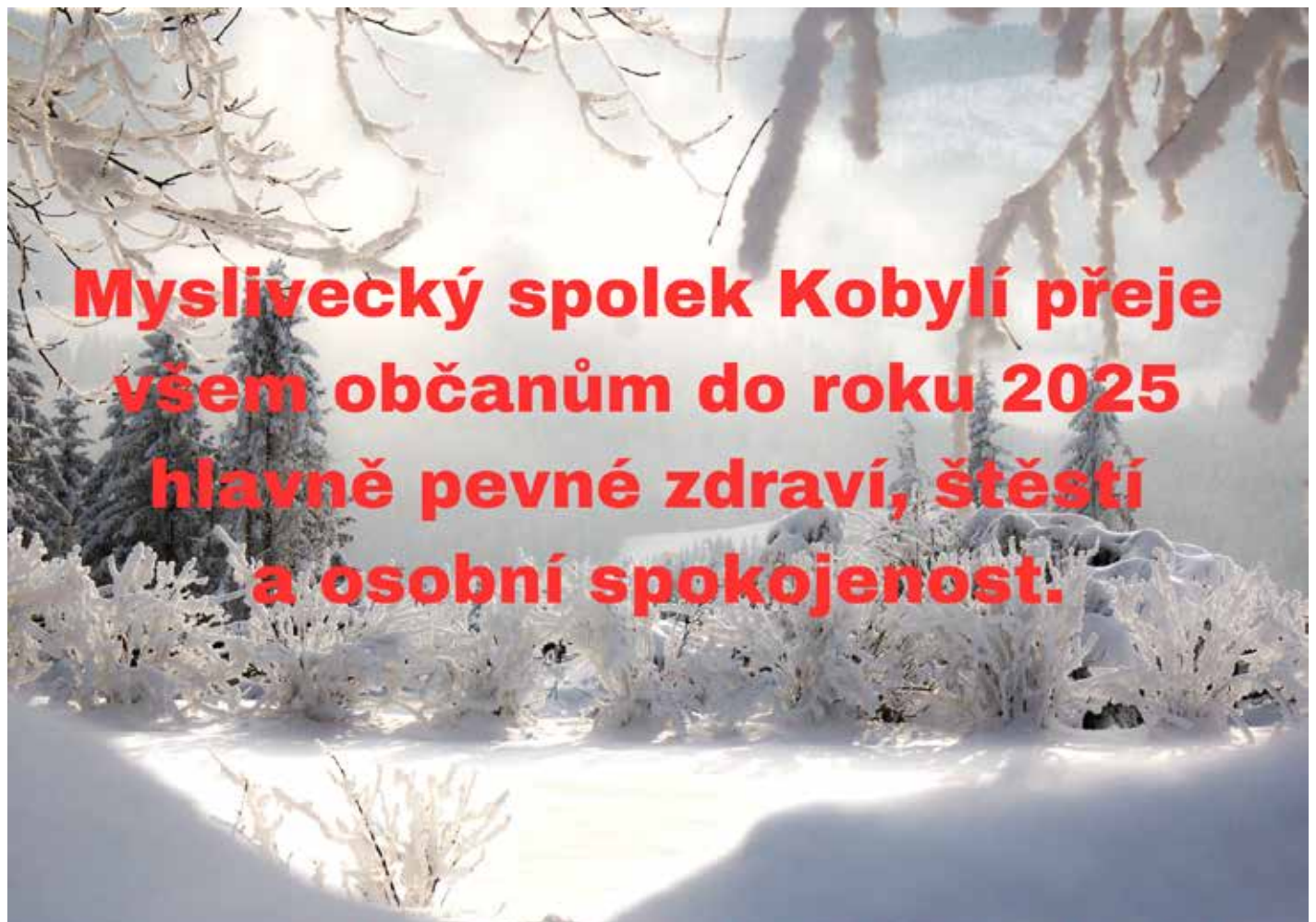
K poslechu, a dokonce i k tanci, zahrála dechová hudba Sklepanka.

Je na místě také vyzvednout činnost jednatelů, kteří zajišťují organizaci tematických zájezdů. Za Kobylí se na organizaci podílí Marie Tesáková a Jiřina Kovářiková, za Brumovice – Renata Zítková, za Krumvíř manželé Libicherovi a Františka Prokopová, za Vrbici Ludmila Herzánová a za Bořetice Jindřiška Řiháčková. Za to, že obětují svůj volný čas, jim patří velký dík.

Naše organizace je závislá na členských příspěvcích a na sponzorských darech od obcí. U každé obce žádáme vyšší příspěvku podle počtu členů z jednotlivých obcí. Tímto bychom také za poskytnuté prostředky a podporu chtěli jednotlivým obcím poděkovat.

Další členská schůze se bude konat dne 28. 2. 2025.

*Františka Kolková
Předsedkyně svazu*

KOUPÍM

listinné akcie společnosti

PATRIA Kobylí a.s.

Kupní cena dohodou.

Odkoupím drobné podíly (v jednotkách až desítkách kusů akcií) i větší podíly (ve stovkách kusů akcií) v držení stávajících akcionářů. **OSOBNĚ GARANTUJI** flexibilní a férové jednání, transparentní způsob realizace a vypořádání.

Postup a způsob vypořádání:

1. Podpis kupní smlouvy (text kupní smlouvy připravím).
2. Úhrada kupní ceny předem na bankovní účet prodávajícího.
3. Následné odeslání rubopisovaných listinných akcií v cenném psaní České pošty na adresu kupujícího (vysvětlím způsob provedení rubopisu na rubové straně akcií).

Pokud si prodávající bude přát vypořádat transakci osobně, pak transakci provedu a vypořádám po vzájemné dohodě formou osobního setkání s prodávajícím. Úhrada kupní ceny v hotovosti je možná do výše 250.000 Kč (viz zákon č. 254/2004 Sb., o omezení plateb v hotovosti). Pokud bude výše kupní ceny nad zákonným limitem pro hotovostní platbu, pak úhradu kupní ceny provedu expresním bankovním převodem na nejbližší bankovní pobočce na bankovní účet prodávajícího. Současně, tentýž den od prodávajícího převezmu rubopisované listinné akcie.

Kupující:

Ing. Petr Kořenek

Šestajovice, Myslivečkova 871, PSČ: 250 92

tel: 603 303 899, email: p.korenek@centrum.cz

Český zahrádkářský svaz
ZO Kobylí

Př 2025

*Přejeme Vám příjemné prožití vánočních svátků
a mnoho úspěchů v novém roce 2025.*

AKCE 2025

18.1. Maškarní ples !!

- školení pro vinaře a vinohradníky
- zájezd po rakouských vinařích

8.3. Výstava vín

- zájezd Floria jaro 2025
- Kobylská zahrádka 2025
- zájezd do vinařství
- zájezd do divadla

SPOLEČNOU CESTOU

Všechno má svůj čas a svou cenu

Pomalou se blížíme ke konci roku 2024. Mnozí se divíme, jak to zase uteklo.

Čas je pro nás lidi klíčovým prvkem existence. V křesťanské tradici má hluboký význam. Na začátku bible čteme o stvoření světa, kde Bůh oddělil světlo od tmy a stanovil rytmus dnů a nocí. Čas byl od počátku součástí Božího plánu. V tomto kontextu ho můžeme chápat jako dar od Boha, který nám umožňuje žít, růst a rozvíjet se. V biblické knize Kazatel se píše: „**Všechno má svůj čas a každá věc má svou chvíli**“. V křesťanství věříme, že Bůh má pro každého z nás specifický časový plán. Ježíš v evangeliích také hovoří o správném čase pro jednání. Například, když říká: „**nepřišla ještě moje hodina**“, ukazuje nám, že existuje Boží načasování pro každou událost. Anebo když se Ježíš narodil v Betlémě, píše se v evangeliu: „**Když tam byli, naplnily se dny a přišla její hodina**. A porodila svého prvorozeného syna a zavinula jej do plenek a položila do jeslí...“ Důvěra v Boží čas nám pomáhá být trpělivými v těžkých obdobích a otevřenými v časech, kdy se nám nabízí příležitosti. Kniha Kazatel popisuje různé sezony života- čas plodit, čas umírat, čas smát se a čas plakat. Každá sezona má své místo a význam v životě člověka. Někdy můžeme čelit ztrátě a zklamání a právě v těchto chvílích je důležité hledat Boží pomoc a útěchu. Čas je také obdobím růstu. Stejně jako příroda prochází cykly, i my se vyvíjíme. Učíme se vážit si přítomného okamžiku. Ježíš nás vybízí, abychom se nestarali o zítřek, protože každý den má své starosti (Mt 6,34).

Přítomný čas je pro nás nejdůležitější okamžik, protože ten nám patří a můžeme se rozhodovat, jak reagovat na situace, které nás potkávají.

Jestli chceš pochopit, jakou cenu má rok, zeptej se studenta, který propadl u zkoušek.

Jestli chceš pochopit, jakou cenu má měsíc, zeptej se matky, která předčasně porodila.

Jestli chceš pochopit, jakou cenu má týden, zeptej se vydavatele týdeníku.

Jestli chceš pochopit, jakou cenu má hodina, zeptej se zamilovaných, kteří čekají na rande.

Jestli chceš pochopit, jakou cenu má minuta, zeptej někoho, komu právě ujel vlak

Jestli chceš pochopit, jakou cenu má vteřina, zeptej se někoho, kdo se právě vyhnul nehodě.

Jestli chceš pochopit, jakou cenu má setina vteřiny, zeptej se atleta, který vyhrál zlatou medaili na olympiádě.

Dávejme hodnotu každému okamžiku, který prožíváme, přidejme mu ještě více na hodnotě tím, že ho budeme sdílet s někým tak jedinečným, že si zaslouží tvůj čas. Pamatujme si, že čas na nikoho nečeká.

Radostný čas vánočních svátků, pokojný a požehnaný nový rok 2025 vám přeje

P. Tomáš Caha

Vánoční bohoslužby v Kobyli

24.12. 2024	Štědrý den	20:30 hodin	
25.12.	Boží hod vánoční	9:30	žehnání dětem
26.12.	Svátek sv. Štěpána	9:30 mše za muže a chlapce	požehnání mužům
29.12.	Svátek Svaté Rodiny	9:30	obnova manželských slibů
31.12.	Sv. Silvestra	16:30	poděkování za rok 2024 s prosbou o požehnání do nového roku
1.1.	Slavnost Matky Boží Panny Marie (Nový rok)	9:30 mše za ženy a dívky	požehnání ženám
5.1.	Slavnost Zjevení Páně	9:30	žehnání vody, křídý a kadidla
13.1.	Svátek Křtu Páně	9:30	

*Betlémské světlo bude možné si zapálit v předsíni kostela
23.12. a 24.12. 9:00-17:00.*

Otec Tomáš má nové pomocníky

Na základě pověření brněnského biskupa Mons. Ing. Mgr. Pavla Konzubla
byli uvedeni do služby podávání hostií při mši svaté a přinášení svatého přijímání nemocným domů 4 farníci:

Marián Sůkal, Markéta Otáhalová, Martin Novák a David Krayzel.

Tito dobrovolníci absolvovali kurs pro spolupracovníky ve farnosti, kde se seznámili se základní věroukou a učením katolické církve ohledně svátostí a života křesťana.

Nemocní budou mít častější možnost během roku a zvláště o Vánocích a Velikonocích přijmout Ježíše v eucharistii a mít tak větší kontakt s farností."

Jsou jistě mezi vámi lidé, kteří se cítí osamoceni a přivítali by **jen obyčejné popovídání o životě. I tuto službu nabí-
zíme.**

Stačí, když se ozvete o. Tomáši na tel. **732648467** a on zajistí všechno další dle vašich potřeb.

Wow, víkendovka

Podzimní víkendovky se už pomalu stávají tradicí. Letos jsme místo Osové Bítýšky zavítali do Ostrova u Macochy a vůbec jsme nelitovali. Nádherná krajina Moravského krasu rozjasněná podzimními tóny místní přírody ještě podtrhla nevšední zážitek z pobytu. V pátek nás přivítala nadmíru útulná ostrovská fara a spolkla nás všechny jako malinu, i když nás bylo dohromady přes třicet. Děcka spaly všechny ve velkém podkrovním prostoru, kde pro ně bylo místa tak akorát. Byl to nevšední zážitek nocovat takto pohromadě pospolu. V sobotu dopoledne jsme vyrazili na Macochu a odpoledne jsme se pustili na průzkum několika menších jeskyní. Počasí nám přálo a děti byly ve svém živlu. Hlavně v jeskyních, které prošmejdily křížem krážem. Velkými skvrnami od bláta to odnesly i některé svršky. Snad rodiče po návratu přivřeli obě oči. V neděli jsme šli na mši svatou, která se slavila už v 7.45 h. Uf, dalo to zabrat s probouzením tak brzy, ale zvládli jsme to. Kostel byl hned vedle. S místními jsme se hnedka sžili. Dopoledne jsme si pak faru po sobě uklidili, zahráli ještě pár her a po obědě už jsme frčeli domů. Zvláště chci poděkovat Honzovi Pavlů z Vrbice a Peťovi Mrázkovi z Bořetic, že jeli s námi a pomohli ochotně s programem. Věřím, že se děti už nyní těší na další rok.

Martin Novák

Radost při žehnání domácím mazlíčkům

Poděkování

Na sklonku roku 2024 děkujeme všem, kteří se zapojili do dění v naší farnosti a jakkoliv přispěli k vytvoření přátelského společenství a ke zdaru všech akcí.

Farní rada

Farnosti
Bořetice,
Kobylí a Vrbice
vás srdečně
zvou na

Společenský ples

**Pátek 17. ledna 2025 od 20 hod.
v kulturním domě Bořetice**

K tanci i poslechu hraje DH Sokolka ze Šakvic. Občerstvení, společenský program i bohatá tombola zajištěny.

Výtěžek plesu bude použit na opravy kostela sv. Anny v Bořeticích (nová podlaha a mobiliář, sanace vlhkosti).

TJ SOKOL KOBYLÍ
 VÁS SRDEČNĚ ZVE NA

Ples SPORTOVců

11. 1. 2025
 SOKOLOVNA OD 20:00

PROGRAM:
 HRAJE: TABURČANKA
 BOHATÁ TOMBOLA
 TANEČNÍ VYSTOUPENÍ

PŘEDPRODEJ:
 • PÁTEK 10. 1. 2025
 OD 18:00 V SOKOLOVNĚ
 • PONDĚLÍ - ČTVRTEK
 V KNIHOVNĚ

VSTUPNÉ: 150,- Kč

POZVÁNKA NA BESEDU

O LETNÍCH OLYMPIJSKÝCH HRÁCH V PAŘÍŽI 2024

S KAPLANEM ČESKÉHO OLYMPIJSKÉHO TÝMU
P. OLDŘICHEM CHOCHOLÁČEM

ČTVRTEK 23. LEDNA 2025
 V 19 HOD. V KOMUNITNÍM
 CENTRU V KOBYLÍ.
 VSTUPNÉ DOBROVOLNÉ.

SPOJENÉ FARNOSTI JESUS CHRIST SUPERMLÁD

20 LET ROCKOVÉ OPERY
O UDALOSTECH KOLEM ROKU NULA

NEDĚLE

19.01.2025

16:00

ORLOVNA KOBYLÍ

VSTUPNÉ 100 KČ

FARNOST KOBYLÍ & JEDNOTA OREL KOBYLÍ

WWW.ORELKOBYLII.WEBNODE.CZ

WWW.BOKOVKA.INFO

WWW.SPOJENE-FARNOSTI.WEBNODE.CZ

Vánoční

Už zase přichází vánoční čas,
co štěstí probouzí v každíčkém z nás.

Adventní věnec a všechno to cukroví,
které pak děti s radostí ozdobí.

Ozdobí také vánoční stromeček,
snad najde se pod ním nějaký ten dáreček.

Vše už je připravené, Štědrý večer začíná,
u stolu sejde se celičká rodina.

Připijeme na zdraví s láskou a vděčností,
kdopak by neměl rád ten večer slavnostní?

Hvězdičku snad ukáže červené jablíčko,
na celý rok nám tak přinese štěstíčko.

Pohodu a radost nám přinášejí Vánoce,
budeme se na ně těšit zase po roce.

Adéla Herůfková

Štěstí je krásná věc...

V minulém čísle jsme si dopřáli první dávku "štěstí" z úvah loňských sedmáků. Nyní, v čase, s kterým si pocity radosti, štěstí a spokojenosti, nebo touhu po nich spojujeme víc než kdy jindy, si naservírujeme další. Snad si zde, milí čtenáři, každý z nás najdeme myšlenku, názor, slova, něco, co nám mluví "z duše" a co nás potěší.

...si každý představuje jinak. Třeba takový člověk v Africe. Pro něj je štěstí, když má co jíst a pít. Kdežto průměrný člověk u nás považuje jídlo a pití za samozřejmost. U nás také pro většinu lidí štěstí znamená mít peníze, za které si může koupit vše, co potřebují. Já si ale myslím, že ani peníze člověka neudělají šťastného.

Štěstí, to je pro mě rodina, kde se cítím bezpečně. Kamarádi, se kterými můžu trávit volné chvíle. A večer mít kde ulehnout. To je štěstí.

Václav Nahodil

...je to, když třeba někomu uděláme radost. Když chci někomu udělat radost já, tak mu něco dám, nebo mu s něčím pomůžu. Většinou pomáhám babičce s věcmi, které už nedokáže udělat, a jí to vždy potěší. Já mám zase radost, když v zimě začne sněžit nebo mrznout a můžu si zabruslit na zamrzlém rybníku.

David Vajbar

...největší pro mě je, že mám skvělou rodinu. Trávíme spolu několik hodin denně a užíváme si společné chvíle, když jedeme na výlet a nebo jenom sedíme u televize a povídáme si a smějeme se. Nebo když spíme s bráchou a sestrou u babičky a hrajeme deskové hry.

Další skvělý pocit zažívám, když dám někomu dárek a vidím, že je šťastný. To mě vždy zahřeje u srdíčka a mám lepší den. Ten mám taky, když dostanu dárek já, třeba jenom obrázek od mé pětileté sestry. Štěstí je, když jsou všichni z rodiny zdraví, máme dobré kamarády, doveďme se radovat z každé maličkosti. A když se nám něco nepovede, neděláme si z toho těžkou hlavu a nebojíme se zkusit to znovu.

Jakub Hublík

...je pro mě něco jako dar, dar od Boha. Už odmalička jsem vyrůstala a tím, že mi rodiče říkali: „Važ si toho, co máš, že máš takovou rodinu, že máš kde bydlet, spát, hrát si, prostě všechno, na co si vzpomeneš. A že někdy nedostaneš přesně to, co si přeješ, není žádné neštěstí. Vždy myslí na to, že někteří lidé z jiných zemí se modlí, aby se vůbec najedli, vyspali, napili, teple oblékli.“ Tohle mi vždy dá to štěstí, ten pocit, jak dobře se mám. Jsem vždy nejšťastnější, když jsme všichni doma pohromadě, že jsme se zase sešli, že si spolu povídáme, že je tady nový den, prostě že jsme taková rodina, jaká jsme. Učinit někoho šťastným, k tomu stačí jen maličkost - třeba někoho obejmout, říct mu něco hezkého. Nemusí to být žádná velká, drahá věc. Ta největší a nejdražší věc na světě je to, že máš vedle sebe dobré lidi. Chvíle štěstí, na kterou nikdy nezapomenou, je, když jsme jeli do porodnice pro mladší sestru. Ten pocit štěstí, že je vás v rodině zase o jednoho víc, že jdete někomu mladšímu příkladem, to je ten pocit štěstí, který chce každý zažít. Každý den vstávám s tím, že mám štěstí už jen proto, že jsem se probudila, že se večer nic nestalo, že všechno je tak, jak má být. Štěstí máme každý den, i když si to hodně lidí ani neuvědomuje.

Nela Kulišková

Často si nevážíme věcí, které máme, srovnáváme se s každým, komu závidíme, a potom jsme nespokojení. Některým lidem však stačí málo, např. když je ve škole nebo v práci někdo pochváli. Tím jsou šťastní a usměvaví. I my sami roznášíme nějakým způsobem štěstí. Občas se nám podaří někoho rozveselit, pomoci mu. Každý, kdo někomu zlepšil den, je pak šťastnější než ten obdarovaný.

Adéla Pavlů

Zažívám kousek štěstí každý den?

Ano! Protože i když se nám celý den zdá úplně na nic, pořád máme štěstí, že máme rodinu, školu, život. Že jsme vůbec tady. Svůj osud a štěstí si určí každý sám, každý ví nejlíp, jestli ho činí šťastným to, že někoho obdaruje, nebo to, že něco dostane. Štěstí máme pořád v sobě a musíme mu jen otevřít a vypustit ho ven, abychom ho cítili.

Lucie Krčmářová

Co je štěstí, dnes zjistíme,
a také všechny ujistíme,
že štěstí můžeš brát,
ale také všem ho dát.

Když ti neujede bus,
když máš velký zlata kus,
když ti přítel pomůže,
když nepřítel nic nezmůže.
Štěstí, to i rozdat můžeš,
když vozíčkáři pomůžeš,
když babičku pustíš si sednout
a přítele nenecháš padnout.

Štěstí by měl každý mít
a s každým se rozdělit.

Šimon Havelka

Štěstí, to je radost,
kterou v sobě máme,
cítíme ho všude,
kam se podíváme.

Přestože je štěstí
jen prchavý pocit,
hledáme ho stále,
ráno, ve dne, v noci.

Mé srdce štěstím se naplní,
obličej radostí září,
když kolem sebe uvidím
pár usměvavých tváří.

Kateřina Novotná

Štěstí chodí kolem nás,
málokdo ho spatří.
Když ho poznáš, jsi bohatší,
celý svět ti patří.

Klára Marková

Co je štěstí? To je těžká otázka.
Pro někoho kamarád, pro jiného láska.
Odpověď však na ni lehká není,
možná se to jednou změní.

Štěstím může být splněný sen,
nebo jít jen tak s kamarády ven.
Štěstím jsou i slzy radosti,
když měla maminka starosti.

Štěstí má různé podoby,
můžou se střídat jak roční období.
Od čtyřlístku, co najdeš na louce,
po vločky sněhu nebo dotek slunce.

Jak někoho šťastným udělat?
Třeba mu úsměv jen darovat.

Veronika Lejsková

Pythagoriáda

Dne 22. října u nás proběhlo školní kolo matematické soutěže **Pythagoriáda**. Celkem 16 žáků 6.-9. ročníku řešilo 15 zajímavých úloh. Nejlepšími řešiteli ve svých kategoriích byli :

- 6. roč. - Tomáš Langer
- 7. roč. - Adéla Herůfková
- 8. roč. - Adam Veselý
- 9. roč. - Vítězslav Blaha

Tito žáci reprezentovali naši školu v okresním kole a zaznamenali výborné výsledky.

Tomáš Langer v konkurenci stejně starých žáků z gymnázií a základních škol zvítězil a navíc byl jediným úspěšným řešitelem (měl více než 10 bodů z 15 možných).

Vítězslav Blaha skončil mezi devátáky a stejně starými gymnazisty na pěkném 4. místě.

Oběma děkujeme za reprezentaci školy a gratulujeme k významným úspěchům.

Pavla Jamborová

Devátáci na Maltě

V pátek 18. října jsme se vydali na dlouhou cestu směr Malta. Odlétali jsme z vídeňského letiště. Po dvou hodinách čekání a stejné době letu jsme konečně dorazili na místo- do Valletty. Když jsme si vyzvedli kufry, auto nás rozvezlo k našim rodinám. Naší rodinou byla paní Doreen. Celý pobyt na Maltě jsme jezdili za památkami. Bohužel Modrá laguna nebyla tak čistá, jak na fotkách, jídlo předražené, všude moc lidí, takže jsem si to moc neužil. Naopak škola Clubclass pro lidi, kteří se specificky chtějí naučit anglicky, byla skvělá. Byl jsem zařazen do kategorie B1, tím pádem anglicky dokáži komunikovat srozumitelně, psát větší dopisy a menší dokumenty, číst pokročilejší věty s tím, že dokážu vysvětlit, co znamenají. Se mnou byli ve třídě 4 Brazilci, 2 Kolumbijci a 4 Češi. Mezi spolužáky ve věku v rozmezí 14-30 let jsem byl nejmladší, ale komunikovalo se s nimi lehce a krásně. Naší učitelkou byla Tina, původem z Anglie. Její styl učení byl úžasný. Dokázala nám vysvětlit věci srozumitelně, občas řekla vtípek, měla velkou trpělivost. Škola se mi na Maltě líbila nejvíce. Ta atmosféra, když vejdeš do učebny a všichni tě s úsměvem pozdraví... Bohužel jsme měli školu jen tři dny. Jestli budete mít možnost, na Maltu určitě leťte. Bude se vám tam líbit.

Filip Hošek

Na Maltu nás letělo dvacet žáků, paní učitelky Otáhalová a Tomková a paní průvodkyně. Díky pobytu na Maltě jsem si zlepšil angličtinu a vím, že by byla chyba, kdybych tam neletěl. První dva dny jsme se chodili koupat. Nejdříve jsme byli na pláži Golden Bay, druhý den na malebném ostrůvku mezi Gozem a Maltou, který se jmenuje Comino. Tam se nachází krásná zátoka s křišťálově modrým mořem - Blue Lagoon, kde jsme strávili téměř celý den. Zbylé tři dny jsme dopoledne chodili do školy, která byla fantastická a moc se mi líbila, a odpoledne po škole jsme navštěvovali další místa. V pondělí odpoledne rybářské město, kde ve velkém přístavu kotvila spousta malebných rybářských lodiček. V úterý bylo naším cílem bývalé hlavní město Mdina. Kdysi bývalo pevností, dnes je to spíš takové malé, ale velice krásné město. Ve středu jsme zamířili do hlavního města. Také Valletta dříve sloužila jako pevnost. Krásné a přímo rovné ulice nyní lemují různé obchůdky a restaurace. Ve čtvrtek ráno už jsme letěli domů - z Valletty do Vídně, odtud opět autobusem do Kobyly.

Pobyt na Maltě se mi velice líbil a nejlepší bylo asi to, jak jsme chodili do moře. Novou zkušeností pro mě je, že se nesmím bát mluvit anglicky.

Antonín Vajbar

Na pátek 18. října jsme se všichni těšili snad už od osmé třídy. Věděli jsme jedno: bude to stát za to. Jeli jsme totiž na Maltu. Nebo jak jsme si říkali mezi sebou - JEDEME NA BETÓNEK. Musím říct, že to bylo super. Všem se na Maltě líbilo něco jiného. Holčám památky a kluci a těm zase holky a jídlo (ne že by neměli víckrát jídlo z McDonaldu než to místní...). Kdybych nebyla na Betónku, ani bych nevěřila, že dokážu mluvit anglicky tak plynule, a někdy dokonce i bez chyb. Nedokázala bych si představit, jak pěkné je to místo, s mnoha památkami a starými městy, které mají svoje kouzlo a do kterých bych se určitě ještě ráda podívala znovu. I škola mě tam docela bavila, ono to učení v angličtině byla úplně nová zkušenost, se kterou si musíte poradit, protože česky vám nikdo nic nevysvětlí. Nejlepší, ale za podle mě bylo, jak jsme se všichni bavili se všemi a že nenastaly žádné problémy, které by nám pobyt zkazily. Byl to asi ten nejlepší týden, jaký zažijeme za celou devítku. Všichni na něj máme hromadu vzpomínek. A hlavně, tolik fotek na Instagram jsem ještě nikdy nedala. Týden bez školy, nová zkušenost - úžasný zážitek!

Tereza Vyhňáková

Naše škola nás vzala na týdenní pobyt na Maltě. Je to ostrov, na kterém je jazyková škola, která nese název Clubclass. Tenhle pobyt mi nejen zlepšil angličtinu, ale taky jsem mohla vidět, jak to funguje a vypadá v jiném státě. Pro některé spolužáky bylo učení ve škole čisté utrpení, ale pro mě to byla zábava. Byli tam lidé z různých zemí (např. z Brazílie, Japonska, Francie) a také různých věkových kategorií. Když jsem do třídy vešla poprvé, ovládl mě pocit nejistoty, protože bych předpokládala, že starší lidé budou mít mnohem lepší angličtinu než já. Ale opak byl pravdou. Všichni v té třídě jsme uměli anglicky podobně špatně. Po vyučování jsme jezdili vždy někam na výlet. Mohla jsem se tak dozvědět něco o minulosti Malty nebo poznat jejich architekturu. Navštívili jsme hlavní město Vallettu, Mdinu - takzvané tiché město, rybářské městečko Marsaxlokk a pláž Golden Bay. Našla jsem si díky tomuhle pobytu spoustu nových přátel z různých koutů světa. Taky jsem konečně pochopila, jak fungují v angličtině časy a naučila se nějaká nová slovíčka. Doporučuji to vyzkoušet každému, alespoň na ten týden. Je to dobrá zkušenost. Já bych tam nejraději zůstala ještě měsíc. Pokud budu mít příležitost, pojedou studovat angličtinu znova.

Eliška Raidová

Když jsme měli odlétat, tak jsem si uvědomil, že se tam moc netěším, protože mě špatně rozdělili do rodiny a ještě k tomu jsme bydleli dvacet pět minut od školy. Ale kdybych tam kvůli tomu nejel, do konce života bych si to asi vyčítal. Byl to pro mě neskutečný zážitek, nasbíral jsem spoustu nových zkušeností. Když jsme přijeli do rodiny, přivítali nás hodná paní s pánem, kteří nás dokonce první den zavezli do školy. A i jídlo tam bylo dobré. Nejlepší byly výlety k moři nebo do města.

Petr Hrdina

Nejlepší na Maltě bylo, když jsme chodili po městech a po plážích, nebo se koupali v moři, třeba v Modré laguně nebo v Golden Bay. Ale nejvíc jsem si to užil ohledně jídla v Marsaxlokku, kde jsem si v restauraci dal pizzu Margaritu speciál, a přísahám, že lepší pizzu jsem v životě neměl!

Daniel Bukovský

...Cesta byla dlouhá, ale s kamarády uběhla rychle. Nejvíc se mi zalíbila škola, protože tam bylo hodně příjemných lidí. I když jsme měli jenom 20 hodin angličtiny, myslím, že nám to prospělo.

Josef Halíř

KDYBYCH NEBYL NA MALTĚ...

...nedokázal bych si představit, jaké to tam je. Myslel jsem si, že tam budou nové budovy, ale místo toho tam byly staré rozbourané domy, které vypadaly, jako by v nich žili bezdomovci... Druhý den jsme jeli do Modré laguny, což byl pro mě asi ten nejlepší zážitek z celého výletu. Pluli jsme lodí rychle po vlnách a hodně to s námi házelo. Někomu se to nelíbilo, ale já jsem si to užil. Třetí den jsme šli poprvé do školy. No, tam to tak fajn zas nebylo, ale hned po škole jsme jeli do rybářského městečka, kde byly pěkné lodičky. Z měst se mi nejvíce líbilo ve Valletě s uličkami plnými obchodů se suvenýry a maltským jídlem. Šestý den už jsme jeli domů. Už jsem se i trochu těšil, až na to vstávání. Ve tři hodiny ráno jsme museli stát před domem a čekat na dodávku, která nás doveze na letiště. Bylo fajn si se třídou vyjet na výlet a ulevit si od školy, ale za ty peníze bych se tam asi nevrátil.

Pavel Jakubčík

... byla by to škoda. Nevěděl bych jak to tam je pěkné. Neuměl bych si povídat s ostatními cizinci. Nevěřil bych, že tam mají pěkné a čisté moře a přírodu. Nedokázal bych si představit, jaké můžu mít zážitky. Díky pobytu na Maltě jsem strávil dost času s kamarády a byl chvíli sám, bez rodiny. Ve škole jsem měl nejdřív trošku divný pocit, ale bylo to v pořádku. Učitelka byla hodná a spolužákům, kteří vypadali mnohem starší, se dalo rozumět. Nejlepší byly výlety- líbilo se mi hlavně moře, Modrá laguna a fontána ve Valletě při západu slunce. Opravdu se mi tam líbilo, ale jsem rád, že jsem doma. Byly to sice dobré prázdniny, ale ne nejlepší.

Jan Valenta

...neměl bych zkušenosti s lidmi, kteří běžně mluví anglicky, a určitě bych nepotkal tolik hezkých aut za sebou. Myslím, že obyvatelé Malty raději investují do aut než do svého domu. Hned první den jsme šli na pláž, kde jsem se poprvé koupal v moři (s vlnami). Největším zážitkem pro mě bylo, když jsem se s panem domácím díval na Formule 1. A nejlepší den pro mě byl, když jsme jeli do Modré laguny. Všude jen průzračná, krásně modrá voda, sem tam nějaký ostrůvek. Ve Vallettě jsme viděli obrovské výletní lodě, o kterých jsme si nejdřív mysleli, že jsou to obyčejné bytovky.

Ondřej Kňůr

DÍKY POBYTU NA MALTĚ...

...jsem se naučila být více samostatná a spoléhat sama na sebe. Bydleli jsme u nějaké moc hodné babičky, která se o nás starala, jak nejlíp uměla. Každý den nám připravila dobrou snídani, oběd i večeři. Do školy jsme to měli jen 7 minut, takže jsme si mohli pospat, přitom někteří z nás to měli skoro půl hodiny. Výuka nám začínala v 8:45 a ve třídě jsme byli ve skupinkách s lidmi z různých zemí. Po škole jsme vždy jeli na nějaký výlet, odkud máme mnoho zážitků. Prostředí, domy, moře, vlny-bylo to úžasné!

Adéla Perlíková

...mám mnoho nových zkušeností. Tou největší je asi to, že jsem letěl sám, bez rodičů. To znamenalo sám se domluvit, objednat si v restauraci, nakupovat, prostě se o sebe celkově postarat. Nebylo to poprvé, co jsem byl sám, ale bylo to poprvé daleko v cizině. Další zkušeností bylo slyšet ten cizí jazyk a mluvit jenom anglicky. Musel jsem rozumět a přemýšlet trochu jinak – to bylo to nové. Velmi příjemné bylo zjištění, že Maltané jsou velmi vstřícní, když jste nevěděli, kde právě jste, nebo kde něco je, stačilo se zeptat a oni vám poradili. A když jste něco řekli špatně, oni nejen pochopili, ale řekli vám, jak je to správně.

Václav Ullmann

...jsem nasbírala spoustu nových vzpomínek a naučila se nové věci v angličtině. Začalo to už cestou- někdo letěl poprvé, někdo se bál, jiní si to užívali. S kamarádkou Emou jsme byly ubytované u milé paní, kde jsme měly pokoj celý vymalovaný křiklavě modrou barvou. Překvapilo nás, že strop takový nebyl, protože stejně modré bylo i povlečení a prostěradla na našich polorozpadlých postelích. Jinak se nám tam líbilo, dokonce i červený ubrus v našem pokoji. Aspoň nebyl modrý... Mně se nejvíc z celého pobytu líbila písčiná pláž. Třikrát jsme také navštívili školu, kde jsme mluvili pouze anglicky. Já jsem byla sice ve dvojici se Slovákem, ale paní učitelka Lara by nás určitě slyšela, kdybychom používali naše mateřské jazyky... Celá škola byla zábava, stejně tak i pobyt v rodinách a výlety. Kdybych mohla, zůstala bych tam další měsíc. Byl to nezapomenutelný výlet.

Barbora Blahová

... jsem získala nové zkušenosti s mluvením s rodilými mluvčími a také spoustu skvělých zážitků. Do školy jsme šli až v pondělí. Den po přeletu jsme šli na pláž Golden Bay. V neděli jsme navštívili Blue lagoon. Moc se mi tam líbilo. První den školy jsme byli rozřazeni do různých skupin podle naší jazykové úrovně. Ve třídě nás první den bylo devět. Začali jsme tím, že jsme se seznámili. Poté jsme se rozdělili do dvojic, byla jsem s jednou milou paní z Brazílie. Samozřejmě jsme mluvily anglicky. Docela mě překvapilo, že jsme si rozuměly. Museli jsme popisovat různé věci, např.: sendvič, čokoládu, láhev s vodou, náramek apod. My jsme si vybraly vodu a čokoládu a poradily jsme si s tím jak Bořek Stavitel se stavěním. Po obědě jsme se rozdělili na dvě skupiny, takže v každé bylo 10 osob. Jedna lekce trvala 2 hodiny. Pak ještě do třídy dorazili 2 noví lidé - Venezuelan a Kolumbijec. Já jsem pracovala s tím z Venezuely a taky jsme se skvěle pobavili.

Ema Grégrová

... jsem získala hodně nových vědomostí, zkušeností a také kamarádů. První den po příjezdu jsme byli ubytováni v rodninách, ve kterých jsme měli každý svůj režim. Paní, která nás měla na starost, byla velice laskavá a příjemná, snažila se nám vše ulehčit, abychom se cítili jako doma. První den jsme vyrazili všichni na pláž Golden Bay, která byla čistá a pěkná. Mohli jsme se dokonce i vykoupat, ale na mě byla voda příliš studená, takže jsem se moc nekoupala. Přesto se mi tam líbilo.

Natálie Kouřilová

... jsem si měla příležitost povídat si s lidmi z mnoha různých zemí. Někdy to byla opravdu zábava. Získala jsem dost nových zkušeností, ale hlavně jsme se začali více bavit s celou třídou. V pondělí už jsme šli do školy, kde nás rozdělili do tříd. Byla jsem v základní skupině i se svými kamarády. Nejlepší na tom bylo, že jsme si mohli popovídat i s Brazilci.

Anna Mikulicová

... jsem bohatší o nové zkušenosti a nečekané zážitky. Nikdy by mě ani nenapadlo, že bych se školou mohla letět někam tak daleko do ciziny. S kamarádkou jsme bydlely u starší paní. Byla moc milá a při večerech (bohatých a dobrých) si s námi vždycky hodně povídala. Ve škole jsem potkala lidi z různých končin světa, bylo zajímavé si s nimi povídat o jejich zemích a kultuře. Jsem ráda, že jsem si zkusila být v cizině a odkázána na angličtinu.

Myslím, že nás tento výlet jako třídu velmi sblížil a jsem vděčná, že jsem měla tu možnost na Maltu letět.

Doubravka Kočková

Výlet za hvězdami

V pondělí 4. listopadu jela 3. až 5. třída na výlet do Planetária v Brně. Cesta sice byla dlouhá, ale moc jsme se těšili. Asi 10 minut před cílem začínalo být některým špatně. Naštěstí jsme dojeli s prázdnými sáčky na zvracení. Když jsme dorazili na místo, uchvátil nás obří dalekohled. Pověsili jsme si bundy a vešli jsme do velkého kinosálu na plánovaný program. První jsme se seznámili s některými souhvězdími a potom následoval film Robinsonka. Odehrával se v roce 2134, tedy v budoucnosti. Byl o tom, jak holka jménem Sára ztroskotala na Měsíci a musela se odtud dostat. Po skončení programu jsme si mohli zakoupit suvenýr. Potom už jsme vyrazili k domovu.

Adam Janošek

Paní učitelka křídou píše, že pojedeme na výlet. Kam? Přeci do planetária. Čas odjezdu je 8:45. Jsme celí nadšení, že usnout nemůžeme. A ráno do školy poprvé běžíme. Svačíme tak rychle, že se udusit můžeme. A už vidíme autobus. Plní radosti běžíme zabrat místo. V Planetáriu už jsme a jenom hledíme. Jdeme do kinosálu. Ale počkat, kinosál to není! Místo plátna je na stropě digitální obrazovka. Do měkkých sedaček se ponoří naše těla. A promítla se hvězdná obloha. A promítli nám film, ale uteklo to jako voda. Vyšli jsme z kina a povídali jsme si o filmu. Potom jsme mohli jít nakupovat. Většina z nás si koupila antistresovou hračku. A nakonec paní učitelka řekla, že už pojedem. V autobusu to byla zase sranda.

Marek Dudo

...Když jsme přijeli, chvíli jsme počkali a potom nás zavedli do velké místnosti, kde byla sedadla a na kulatém stropu promítali hvězdnou oblohu. Pak nám promítli film Robinsonka - o malé holce, která se ztratila ve vesmíru - na Měsíci. Po skončení programu jsme si dali svačinu, spočítali jsme se a jeli do školy na oběd. Moc jsme si to užili.

Vojtěch Otáhal, Jonáš Kosík

...První hodinu jsme se ještě učili, potom už byla svačina a odjezd. Ze začátku jsme si mysleli, že jízda bude lepší než ten program. Ale potom jsme zjistili, že to nebude tak špatné. Následovalo filmové představení ve 2D obraze, ale vypadalo to na 4K. Bylo to o holce, která uvízla na Měsíci. Pomalu jí docházel kyslík. Aby si pomohla, musela zapnout generátor na základně. Nakonec to všechno dobře dopadlo. Potom jsme měli přestávku a mohli nakupovat. Luke si koupil antistresovou hračku, já taky a k tomu turistickou vizitku. Cestou zpátky jsme si povídali a než jsme se nadáli, byli jsme v Kobyli. Výlet jsme zakončili výborným obědem.

Vít Kapusta, Lukáš Varmuža

A jaké jsou názory čtvrtáků?

Líbilo se: promítání hvězdné oblohy, Mléčná dráha, nákup suvenýrů, jízda autobusem, film Robinsonka

Nelíbilo se: film Robinsonka, nepohodlné sedačky

Celkové hlasování – v Planetáriu se líbilo.

První dojmy z nové školy

Co se mi líbí, nelíbí, co je pro mě nového, na co si musím zvykat? To byly otázky pro naše nové šestáky.

...V kobylské škole jsem teprve měsíc, ale i tak už o ní něco málo vím. Líbí se mi tady, protože je tu spousta nových a jiných věcí, na které si musím zvykat. Například místo společných šaten, které jsme měli v Bořeticích, tu máme každý svou skříňku, od které má klíč jen její vlastník a pan školník (pro případ, že bychom si klíč zapomněli). Také jsme každý dostali čip, abychom si u jídelny na terminále mohli vybrat oběd č. 1, nebo č. 2, jídlo si ke stolu nosíme na tácech a jídelna je přímo součástí školy. Předem se omlouvám bořecké školní jídelně, ale jídla tady jsou lepší. I když škola otevírá až v 7:30, tak my už v 7:16 musíme být na zastávce u Floriánka a někteří v 7:15 na hlavní autobusové zastávce v Bořeticích. Kvůli autobusu jsem byl s taškou před začátkem školního roku v Hustopečích, abychom koupili jízdenkovou kartu, kterou si vždy v autobuse čipují místo placení. Z předmětů nám tu přibyla fyzika, výchova k občanství a výchova ke zdraví, vlastivěda se změnila na dějepis a zeměpis a z přírodovědy se stal přírodopis. Ale stejně mě pořád nejvíce baví matematika.

Tomáš Langer

...Ve škole v Kobylí se mi líbí, protože můžeme chodit na chodby a jsou tu hodní učitelé. Jenom se netěším na geometrii. Jsem ráda, že v šatně máme skříňky, a ještě mě baví chodička. Hodně mi tu chutnají obědy a je dobré, že si v jídelně můžeme sednout, kam chceme, a ve třídě taky. Musím si ale zvykat na to, že si musím brát na obědy klíče s čipem a obědy si nezapomnět předem načipovat. Občas se mi ještě stane, že když chci jít do jídelny, spletu se a jdu směrem k tělocvičně. Hodně mě baví jezdit autobusem, i když jsme tam obvykle namačkaní jako sardinky. Ale i tak je tam sranda. Naše třída se mi hodně líbí.

XY

...Těšila jsem na nové učitele, na to, že si můžeme sednout s kým chceme, na chodičku a že o přestávkách budu chodit na chodbu. Jsem ráda, že máme skříňky na zamykání, ale vždy se bojím, že zapomenou klíček. Netěšila jsem se na dojíždění autobusem, ale když si sedneme, tak se mi to líbí. Netěším se na geometrii, protože mě nebavila, ale třeba mě teď bavit bude. V této škole mně čas utíká rychle, jelikož je to tu lepší než na prvním stupni.

XY

...Těšil jsem se na to, že budeme mít fyziku a matematiku že bude těžší. Na prvním stupni byla moc jednoduchá a mě matematika baví. Taky se mi líbí, že máme skříňky a jezdíme autobusem.

Tomáš Klobouk

...Líbí se mi, že si můžeme vybrat obědy a sami si je načipovat. Líbí se mi skříňky, protože mi nikdo nic neukrade. O přestávkách můžeme chodit na chodbu. Je pro mě nové, že na každý předmět máme jiného učitele a na některé předměty se přesouváme do jiných tříd. Musím si zvykat na zvonění a v jídelně že si bereme tácek. Ale chybí mi tu dotyková tabule. Nejlepší předmět je tělocvik. Na staré škole je malá tělocvična a tady je větší.

Petr Kadlec

...Ze začátku jsem měla docela strach, ale časem už jsem měla lepší pocit. Člověk si musí zvyknout na načipování obědů, nošení klíčů a na autobus. Cesta autobusem je těžká! Našla jsem si spoustu nových kamarádů. Je hodně dobré, že kluci a holky mají rozdělený tělocvik. Na prvním stupni mě nebavila matematika, teď už mě baví víc než čeština. Ze začátku mi hodně chyběla interaktivní tabule, ale po chvíli si člověk zvykne. Moc mě baví výtvarka s panem učitelem Horáčkem.

Uprostřed října jsem si v jednom programu vytvořila denní RUTINU, abych si všechno líp zorganizovala. Třeba jaké povinnosti budu dělat ráno, po škole a večer.

XY

...Moc jsem se do nové školy těšil, líbí se mi, že si můžu vybrat oběd ze dvou jídel. Je dobré jezdit autobusem, je super mít vlastní skříňku. Líbí se mi chodička, můžu chodit na chodbu, mám pokaždé jiného učitele. Nejvíce mě baví fyzika, matematika, informatika a dějepis. Jsou tady dobří učitelé.

Matyáš Jambor

...Do kobylské školy jsem se těšil na nové předměty - dějepis a občanku. Líbí se mi, že v každé hodině máme jiné učitele, protože v Bořeticích jsme měli jenom jednu paní učitelku. A líbí se mi taky obědy, protože si můžeme vybírat jídla. Baví mě tělocvik, jelikož tu hrajeme nové hry.

Tomáš Jelínek

Finanční gramotnost hravě

Rozpočti si to!

O významu finanční gramotnosti a jejím vlivu na náš život dnes snad nikdo nepochybuje. Proto má své místo též v učebních plánech. Za účelem posílení těchto schopností měli naši žáci 8. ročníku (v rámci projektu EU) možnost absolvovat projektový den nazvaný Rozpočti si to!

Během jednoho školního dne (8. října) se hravou formou seznámili s problematikou rozpočtu domácnosti a s významem a principy tvorby finančních rezerv, poznali hodnotu peněz. Tyto základní kameny finanční gramotnosti se lektori snažili žákům prezentovat netradičním způsobem- formou zážitků- a přispěli tak navíc k příjemnému zpestření výuky.

Jarmila Borovičková

Podnikavý den

V pátek 1. listopadu se na naší škole konal Podnikavý den 9. tříd, jehož účelem bylo poučit nás o finanční gramotnosti a šetrnosti k životnímu prostředí.

Den začal u školního hřiště představením paní lektorek a tam se také udála první část samotného programu. Hra, ve které jsme si ve dvojicích povídali o tom, co očekáváme od tohoto dne. Po chvilce se dvojice zamíchaly, abychom si vyslechli i ostatní.

Jakmile si všichni řekli, co chtěli, přešli jsme na hru druhou. Ta byla trochu akčnější. Místo povídání jsme se honili za slevami na banány. Byla to aktivita, při které jsme byli rozděleni do dvou týmů a soutěžili o to, který z nich uběhne více koleček za dobu, co druhý tým utíká za slevami.

Po této ranní rozcvičce nastal čas převtělit se do Jiřího a Marcely a jejich dcery, do naprosto normální rodiny, za kterou jsme měli za úkol udělat všechna životní rozhodnutí, ať už šlo o koupi nového bydlení, auta, kuchyně nebo i dovolené. V této simulační hře nás mohlo potkat opravdu cokoliv. Různých překvapení, jako zdražení potravin a elektřiny, protékání střechy a narození čtvrtého člena rodiny, se vyvarovat nedalo. Cílem hry bylo našetřit aspoň 2 miliony Kč na důchod, ale přitom nenechat naši ekostopu stoupnout nad úroveň 2. Dosáhnout jednoho z těchto dvou cílů bylo vcelku zvládnutelné, ale dodržení i toho druhého už byla opravdu výzva.

Za tento den jsme se všichni naučili něco nového. Předtím asi nikdo z nás ani nevěděl, co přesně ekostopa je, a co znamená to číslíčko vedle ní. To, ale i mnoho dalšího nám bylo objasněno. Program nás ale mimo učení nových důležitých pojmů i zčásti připravil na to, co nás v životě čeká, hlavně po stránce šetření, investování a zachování životního prostředí a přírody kolem nás.

Vítězslav Blaha

...Během 4 vyučovacích hodin jsme si zkusili prožít život od 30 do 60 let. Cílem bylo snížit naši uhlíkovou stopu a vydělat 2 miliony korun na důchod. Vydělané peníze jsme investovali nebo spořili. Naše rodina měla 2 děti a psa. Během života jsme se učili hospodařit. Čekaly nás i nečekané výdaje. Pokud jsme si sjednali pojištění, měli jsme levnější opravy domu po tornádu a také jsme dostali velkou částku peněz po prodělané mrtvici. Tento projekt se nám líbil. Ukázal nám výhody a nevýhody investic a pojištění.

Martin Sedlák, Daniel Bukovský, Tomáš Přibyl

Zprávy ze sportu

Hurá, máme bronz!

Dne 13.11. se v Břeclavi konalo okresní kolo soutěže starších žaček ve FLORBALU. Zúčastnilo se 7 ho týmů šikovných osmaček a devátaček. Naše družstvo ve složení: Kateřina Hrabcová, Lenka Mikulicová, Klára Lanžhotská, Barbora Obadalová, Barbara Ovesná, Dominika Václavíková, Sára Zítková, Nela Kulíšková, Adéla Pavlů, Zorka Kovaříková a Julie Horáčková obsadilo fantastické 3. místo. Bylo to dopoledne plné emocí a krásného vzájemného fandění, především mezi týmy z Kobylí a Gymnázia Velké Pavlovice. Pavlovčanky nakonec vybojovaly 1. místo, druhou příčku obsadily hráčky ze ZŠ Slovácká z Břeclavi. V základní skupině nás porazily holky z břeclavského gymnázia, které loni celý turnaj vyhrály. My sme si s nimi zahrály i ve finále a byl to pro nás skvělý triumf, když jsme je porazily 2:1.

Milena Horáková

Fotbalový pohár škol

Ve středu 2.10. se naši fotbalisté (žáci 2. stupně) zúčastnili Fotbalového poháru škol. Turnaj se i za deštivého počasí odehrál na hřišti „za mlýnem“ v Kobylí. První zápas se klukům nepovedl a po prohře se ZŠ Klobouky 0:2 si kluci zahráli se ZŠ Podivín o třetí místo. Tento zápas jsme vyhráli 4:0 a obsadili jsme tak krásné, leč nepostupové třetí místo.

Petr Horáček

Stolní tenis

Devátačky **Sára Zítková** a **Barbara Ovesná** vybojovaly dne 23.10. v okresním kole soutěže ve stolním tenisu **2. místo**. Chlapecký tým ve složení František Ševela (9. tř.), Matyáš Hasík, Dmitro Vainshtein a Adam Veselý (8. tř.) skončil na **4. místě**.

Milena Horáková

Florbal

Kobylí vs Velké Bílovice

Třetí setkání, prohra, poučení i částečný úspěch

Dne 6.11. jsme se vydali s naším týmem vstříc dalšímu dobrodružství. Stejný soupeř, jiný herní systém a nové síly v podobě našich nejmladších sportovců. Pro hojnou účast se družstva Bílovice i Kobylí rozdělila při třetím vzájemném-a stále přátelském - utkání do dvou mužstev. Mladší (3. a 4. třída) a starší (5. a 6. třída).

Zazněl zvuk píšťalky. Úvodní nadšení však náhle padlo. Brzy po zahájení prvního zápasu se na naše mladší účastníky začal sypat přival strel proměněných v góly, které zastínily celou naši snahu. Po třiceti minutách byl výsledek jasný. 16:0 v náš neprospěch. Trošku zmatečné pobíhání, nechuť a překvapení ze silnějšího soupeře byly hlavní důvody našeho neúspěchu. Avšak snaha, první doteky míčku, seznamování se s cizím prostředím, to všechno se musí ocenit. A již účast na tomto klání si zaslouží velkou pochvalu a slova díků. Domů si vezeme jedinou jistotu, ponaučení a známé heslo: „Mé první utkání, první prohra, nová zkušenost.“ Utkání nezvrátili ani ostřílenější chlupci ze čtvrté třídy.

Po druhém úvodním hvizdu píšťalky bylo vše rázem jinak. Letité zkušenosti, odhodlanost, nasazení, bojovnost a velké srdce dostaly očekávání a góly se snášely tentokrát do branky domácích. Takto vypadal nástup staršího z mužstev. Moto „tohle utkání je naše“, vydrželo téměř do konce. Do poloviny zápasu jasná převaha na naší straně. Ještě i dvacátá minuta přála v náš prospěch, ale brzy na to soupeř začal vystrkovat nejen růžky, ale i ostré lokty. Hrál se doslova na hraně. A za některé fauly a ataky by se nemusel stydět ani profesionální hráč.

Přesto si stále držíme náskok tří gólů. Vše se mění a láme v minutě dvacáté páté. Zapomínáme bránit. Soupeř srovnává a skóre 7:7 jasně vypovídá o obrovském odhodlání hráčů z Bílovic.

Přišly, pro kluky vysněné, samostatné nájezdy. Alespoň na tréninku nejoblíbenější disciplína. Tentokrát nám však přílišná zodpovědnost a nervozita podrazily nohy. Prohra 2:1 na nájezdy upravila konečné skóre na 8:7 pro domácí Bílovice.

Z obou utkání musím vyzdvihnout brankáře. I když skóre tomu neodpovídá, střely byly nechyatelné a zákroky famózní.

Opětovné díky patří panu Paulovi z Bílovic. Trenér, přímý a spravedlivý rozhodčí v těchto kláních.

Děkuji všem dětem a rodičům. Základní škole Kobyly a ostatním za podporu.

Speciální poděkování patří děvčatům z páté třídy, Lauře a Barči. Pro menší počet hráčů, odehrály utkání i za mladší tým.

Berme toto jako velkou inspiraci a zkušenost do dalších bojů.

Náš tým: Petr Macek, Kristián Secký, Marek Hnidák (3. tř.), Jakub Silný, Patrik Češek, Hynek Vajbar (4. tř.), Barbora Pouliková, Laura Secká, Adam Janošek, Vojtěch Komosný, Vojtěch Otáhal, Samuel Melkus, Alex Hrabovský (5. tř.), Jan Halíř, Jakub Halíř, David Novák, Štěpán Novák (6. tř.). **Brankáři:** Samuel Melkus, David Novák. **Střelci gólů:** Vojtěch Otáhal (3x + samostatný nájezd 1x), Štěpán Novák -2x, Jakub Halíř - 1x, Vojtěch Komosný - 1x .

Martin Melkus, školník a trenér

Podzim ve školní družině

Podzim je období plné barev, které nás inspirovalo pro výtvarné a ruční práce. Nejen že si umíme vyhrát s barvami při tvoření podzimních obrázků a dekorací, ale ani šití nám není vzdálené.

K podzimu patří i trochu se bát, a proto „Týden dovedných rukou“ patřil netopýrům, duchům, pavoukům atd.

Letos nás podzimní sluníčko nenechalo sedět v družině, a tak jsme trávili každý den venku na čerstvém vzduchu. Míčové hry, skákání panáka, honěná – to už známe, ale „Ty nový koloběžky jsou hustý...“ říkají děti.

Advent jsme zahájili tvořením s rodiči a paní Ludmilou Coufalovou, která nám přinesla spolu s materiálem na věnečky a svíčky i kouzelnou vůni Vánoc. Na tradiční „Zpívání pod věží“ spojené s jarmarkem se připravujeme vytvořením různých dárečků, např. andálků, stromečků, domečků, knoflíků a šišek. No řekněte, nejsou hezké?

Vychovatelky ŠD

Smím prosit?

V sále kulturního domu Vrbice se každou středu schází celkem 26 dívek a chlapců z osmých a devátých tříd naší školy. Od listopadu zde totiž probíhá kurz tance a společenského chování pod vedením Tanečního studia Morava manželů Kosmákových. Mladí tanečníci se zatím naučili základní kroky párově nenáročných tanců, jako jsou waltz nebo jive.

Šárka Kubíková

Halloweenské vaření

Zatímco Dušičky jsou spíše záležitostí duchovní, vzpomínkovou, k nám importovaný a stále populárnější Halloween je pro mladou generaci mnohem atraktivnější a dává prostor pro fantazii - tady a teď! Proto se ve dnech kolem Halloweenu stal námětem pro činnost nejen školní družiny, ale i některých kroužků právě tento svátek. Následující fotografie nabízejí pohled na výsledky "Halloweenského vaření" více než dvaceti žáků převážně 6. a 7. ročníku. V kroužku vaření se surovinami "co dům dal" si pěkně vyhráli a vytvořili malá výtvarná dílka, na nichž si posléze i pochutnali.

Jarmila Borovičková

Bubnovačka aneb aby nás bylo víc slyšet...

Bubnovačka je akce, při které společně bubnujeme, aby byly děti lépe slyšet. Cílem je otevřít téma násilí v rodině a ukázat dětem, že násilí není v pořádku a že mají právo na bezpečné a šťastné dětství. Proto jsme se 19. listopadu do Bubnovačky zapojili i my - letos poprvé. Pro začátek jsme to zkusili se šestáky a šlo jim to báječně.

*Šárka Kubíková,
Michaela Slámová*

Máme nové čtenáře...

Pátek 22. listopadu byl pro všech 12 prvňáčků sváteční den. Spolu se svou paní učitelkou se vydali do místní knihovny, kde jim pan ředitel slavnostně předal Slabikář. A to nebylo jen tak!

Nejdříve museli ukázat, že zvládli Živou abecedu a že umí nejen přečíst devět písmen, ale také z nich poskládat slabiky a slova.

Přejeme jim hodně radosti z nově nabytých schopností a neméně krásných čtenářských zážitků.

Plavání v Hustopečích se líbilo

Ve středu 20. listopadu ukončili žáci druhé a třetí třídy kurz plavání. Kromě Mokrého vysvědčení si děti odnesly spoustu pěkných zážitků. Instruktoři na plaveckém bazénu v Hustopečích jim totiž všech deset lekcí zpestřili množstvím nejrůznějších her a soutěží. Z výuky tak byli nadšeni úplně všichni - děti i učitelé.

EKOPARTIČKA rádi

Jak třídit vysloužilé elektro?

Elektrozařízení nepatří do směsného odpadu. Poznáš to i podle symbolu přeškrtnuté popelnice na výrobku nebo jeho obalu.

Je to snadné. Vysloužilé elektrozařízení odnes na jakékoliv sběrné místo.

Nejčastěji jsou ve sběrných dvorech obcí nebo v prodejnách s elektrem. Zpětný odběr elektrozařízení je zdarma.

Mapu sběrných míst najdeš tady:

ekolamp

MYSLÍME EKOLOGICKY. NA BUDOUCNOST

Zpívání pod věží

14. prosince 2024
od 15 hodin u kostela

PROGRAM:

15:00 ZAHÁJENÍ
15:05 VYSTOUPENÍ DĚTÍ Z MŠ
15:10 VYSTOUPENÍ DĚTÍ ZE ZŠ
15:20 FOLKLÓRNÍ KRŮŽEK SLUNÉČKO
15:30 SCHOLKY
15:45 KOBYLSKÝ VOKÁLNÍ ANSÁMBL
16:00 MUŽÁCI Z KOBYLÍ
16:10 SBOR JARMILY BOROVIČKOVÉ
16:30 PŘÁNÍ STAROSTY A OTCE TOMÁŠE

Během odpoledního programu je
zajištěno občerstvení a možnost nákupu
drobných řemeslných výrobků

Kobylí dědina, periodický tisk územního samosprávného celku. Vydává Obec Kobylí.
Adresa: Obecní úřad, Kobylí 459, 691 10 Kobylí, IČO 283266. Tel.: 519 431 106,
e-mail: podatelna@kobyli.cz. Příprava – Táňa Rosochová, Jarmila Borovičková, Miroslava Řeháková.
Vychází nepravidelně. Místo vydání Kobylí. Registrační číslo 370011091.
Grafická úprava a tisk: Stillus s.r.o. reklamní agentura Břeclav. Vyšlo v prosinci 2024.
Náklad 500 výtisků. Cena 12,- Kč. Neprošlo jazykovou úpravou.